Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 387
Sîmbătă 11 ianuarie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Dr. PETRU GROZA

La 7 ianuarie 1958, ora 5 dimineața, în urma unei boli îndelungate și grele, a încetat din viață eminentul om de stat, fiu devotat al poporului romîn, tovarășul nostru iubit, doctorul Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Dr. Petru Groza și-a închinat viața luptei pentru înflorirea și propășirea țării, pentru progresul material și cultural al poporului, pentru prietenie și pace între popoare.

Dragostea de patrie și năzuința de dreptate socială l-au făcut să se alăture din toată inima acum aproape 25 ani luptei conduse de Partidul Comunist Romîn pentru eliberarea și independența țării, pentru construirea unei Romînii noi, socialiste, fiind conștient că numai astfel poate sluji cu adevărat interesele poporului.

Născut la 7 decembrie 1884, în comuna Băcia, regiunea Hunedoara, Petru Groza a urmat cursurile liceului din Orăștie, după care a continuat studiile la Budapesta, Berlin, Leipzig, luîndu-și doctoratul în științe juridice.

Incă din vremea studenției el s-a manifestat pe tărîm politic ca luptător împotriva asupririi naționale, pentru egalitatea în drepturi între națiuni, pentru eliberarea Ardealului de sub dominația imperiului austro-ungar.

Petru Groza a fost deputat în Adunarea Constituantă din 1918.

Intre 1920—1927 el a fost ales de cinci ori deputat în Parlamentul romîn, iar de două ori a ocupat funcția de ministru. Dîndu-și seama de caracterul reacționar, antipopular și fățarnic al partidelor burgheze, Petru Groza s-a ridicat împotriva politicii acestor partide și s-a consacrat cauzei poporului. Intemeietor și organizator al Frontului Plugarilor, el a înțeles că ridicarea nivelului de viață și de cultură a țărănimii și a întregului popor poate fi obținută numai prin făurirea alianței de luptă a clasei muncitoare și țărănimii sub conducerea clasei muncitoare.

In fruntea Frontului Plugarilor, Petru Groza a răspuns chemării Partidului Comunist Romîn de unire a forțelor democratice și a militat pentru înfăptuirea frontului popular împotriva fascismului și înfeudării țării Germaniei hitleriste, împotriva războiului antisovietic, pentru răsturnarea dictaturii militaro-fasciste și trecerea Romîniei în coaliția antihitleristă. Pentru această activitate el a fost persecutat și, în 1943, arestat de organele represive ale statului burghezo-moșieresc.

După 23 August 1944, dr. Petru Groza s-a aflat în primele rînduri ale forțelor democratice, împotriva reacțiunii, pentru democratizarea țării. In urma luptei dusă de masele populare conduse de Partidul Comunist Romîn pentru instaurarea regimului democrat-popular, la 6 martie 1945 dr. Petru Groza a devenit președintele primului guvern democrat din istoria țării. Timp de 7 ani în această calitate a muncit pentru înfăptuirea politicii partidului, de transformări democratice revoluționare, de refacere și dezvoltare a economiei țării, de construire a socialismului.

La 2 iunie 1952, dr. Petru Groza a fost ales președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, funcție pe care a îndeplinit-o cu cinste și cu spirit de înaltă răspundere pînă la sfîrșitul vieții sale. Dr. Petru Groza și-a închinat întreaga sa energie cauzei construcției socialiste, ca singur drum care poate asigura poporului nostru viitorul luminos și fericit. El a sprijinit politica Partidului Muncitoresc Romîn în problema națională și a militat pentru realizarea ei, pentru egalitatea în drepturi și frăția dintre poporul romîn și minoritățile naționale.

Prieten sincer și devotat al Uniunii Sovietice, Petru Groza a militat cu pasiune pentru strîngerea legăturilor frățești între poporul romîn și popoarele sovietice, văzînd în aceasta o chezășie a dezvoltării economice și social-culturale a țării, a ridicării bunăstării poporului, a consolidării independenței și suveranității noastre naționale. Mîndru că țara sa face parte din invincibilul lagăr socialist, cea mai puternică forță în slujba păcii și progresului social, Petru Groza a contribuit la întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, la dezvoltarea relațiilor de prietenie frățească între aceste țări.

Adversar neîmpăcat al planurilor imperialiste de robire a popoarelor, de amestec în treburile interne ale altor țări, de pregătire a unui nou război, Petru Groza și-a cîștigat merite de seamă în realizarea politicii Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului Republicii noastre de pace și colaborare internațională, de coexistență pașnică între toate statele, indiferent de regimul lor politic și social. Prin munca sa neobosită pentru ridicarea prestigiului țării noastre și afirmarea Republicii Populare Romîne pe plan internațional ca forță activă în lupta pentru pace, Dr. Petru Groza a dobîndit stima omenirii iubitoare de pace.

Petru Groza a desfășurat o largă activitate publicistică în slujba ideii nobile a păcii și prieteniei dintre popoare, a progresului social. Figură luminoasă de intelectual și om politic înaintat, el a înțeles rolul istoric al clasei muncitoare ca principala forță socială a propășirii țării și i s-a alăturat, servind cu abnegație poporul romîn.

Pătruns de sentimentul demnității naționale, el avea încredere neclintită în forța creatoare a poporului nostru liber și stăpîn pe soarta sa.

Incetarea din viață a tovarășului Petru Groza este o grea și dureroasă pierdere pentru poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare din Republica Populară Romînă.

Să cinstim memoria sa prin unirea tot mai strînsă a oamenilor muncii în jurul Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului țării, prin mobilizarea tuturor forțelor în opera de construire a socialismului și de apărare a păcii, de realizare a mărețelor idealuri pentru care a muncit și luptat neuitatul nostru tovarăș Petru Groza.

Amintirea lui Petru Groza va rămîne veșnic vie în inima și conștiința oamenilor muncii din patria noastră.

PREZIDIUL MARII ADUNARI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMINE

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

Din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne anunță cu adîncă durere întregului popor că în ziua de 7 ianuarie ora 5 a încetat din viață, la București, după o lungă și grea suferință, eminentul om politic și de stat, fiu devotat al poporului romîn, tovarășul nostru iubit, dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Ședința comună de doliu

a Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

In ziua de 7 ianuarie 1958, la ora 13,30 a avut loc o ședință comună de doliu a Prezidiului Marii Adunări Naționale, Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne pentru cinstirea memoriei președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne — tovarășul Dr. Petru Groza.

In ședință a fost adoptată hotărîrea cu privire la organizarea funeraliilor defunctului.

Telegrame de condoleanțe

La Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne, la Comitetul Central al P.M.R., la Consiliul de Miniștri al R.P. Romîne, au sosit mii de telegrame de condoleanțe în legătură cu moartea tovarășului dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne.

S-au primit telegrame de la Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, Consiliul Uniunii Asociației Studenților din R. P. Romînă, Asociația Foștilor Deținuți și Deportați Politici Antifasciști din R. P. Romînă, Ministerul Construcției și Materialelor de Construcții, Societatea de Științe Naturale și Geografie din R. P. Romînă.

Continuă să se primească telegrame din partea a sute de fabrici, uzine, șantiere, mine, de la țăranii muncitori dintr-un mare număr de sate, comune, din gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, întovărășiri agricole, stațiuni de mașini și tractoare, centre mecanice, organizații cooperatiste de la sate, din partea organizațiilor de partid regionale, raionale, orășenești, comunale, comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, raionale, orășenești și comunale, din partea organizațiilor sindicale, de tineret, de femei, unităților Forțelor Armate ale R.P.R., consiliilor F.D.P., comitetelor de Cruce Roșie etc.

Pe adresa Consiliului Central al Sindicatelor și a altor organizații obștești din R. P. Romînă s-au primit telegrame de la Consiliul Central al Sindicatelor din R. Cehoslovacă, Consiliul Central al Sindicatelor Poloneze, Federația Generală a Sindicatelor din Siria, Secretariatul F.D.I.F., Comitetul femeilor sovietice, etc.

S-au primit telegrame de la Institute ale Academiei R. P. Romîne, cadre didactice din institute de învățămînt superior, din școli medii etc.

In telegramele trimise, oamenii muncii din patria noastră își exprimă hotărîrea de a se uni mai strîns și mai puternic în jurul partidului și guvernului, de a lupta cu fermitate pentru victoria cauzei mărețe, căreia dr. Petru Groza i-a închinat energia și capacitatea sa — cauza socialismului și a păcii.

Funeraliile naționale ale tovarășului Dr. PETRU GROZA

Mitingul de doliu

Vineri, 10 ianuarie, zi de doliu al întregului nostru popor. Locuitorii Capitalei și delegați din întreaga țară și din străinătate au condus pe ultimul său drum pe tovarășul dr. Petru Groza, eminent om politic și de stat, fiu devotat al poporului romîn, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

In sala funerară a Palatului Republicii, unde se află depus sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului dr. Petru Groza, răsună solemn acordurile imnurilor de doliu. Lămpile din marea sală își strecoară lumina prin pînza cernită. Pe un fundal de catifea stema Republicii Populare Romîne și drapelul de stat îndoliat străjuesc catafalcul. In dreapta și în stînga catafalcului, pe console drapate în catifea purpurie, se află pernele cu înaltele decorații, ordine și medalii romînești și străine cu care a fost distins dr. Petru Groza, conducător iubit și stimat al poporului romîn, luptător înflăcărat pentru înflorirea și propășirea patriei, pentru fericirea poporului, pentru prietenie și pace între popoare.

Sînt de față conducătorii partidului și guvernului, membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale, membrii delegațiilor și reprezentanții de peste hotare desemnați să participe la funeralii.

Lîngă catafalc se află membrii familiei defunctului.

Ora 8. Incepe serviciul religios de înmormîntare oficiat de patriarhul Bisericii Ortodoxe Romîne, Justinian, înconjurat de mitropolitul Moldovei și Sucevei Justin Moisescu, mitropolitul Ardealului Nicolae Colan, de episcopi și un sobor de preoți și diaconi. Răspunsurile la serviciul religios sînt date de corala Patriarhiei condusă de prof. Nicolae Lungu.

După serviciul religios rostesc rugăciuni șefi ai cultelor din Republica Populară Romînă, după ritualul cultului respectiv: dr. Fr. Müller, episcopul Bisericii Evanghelice C. A.; Arday Aladar, episcop al Bisericii Reformate; dr. Kiss Elek, episcop unitarian; Traian Jovanelli, vicarul Arhiepiscopiei romano-catolice din București; Argay Gheorghe, episcop luteran S. P.; dr. Moses Rozen, șef rabinul cultului mozaic; muftiul Iacub Mehmet, șeful cultului musulman; Ștefan Nobilescu, din partea Federației cultelor evanghelice din R. P. Romînă.

Mitropolitul Ardealului, Nicolae Colan, a rostit apoi o cuvîntare omagială în numele Bisericii Ortodoxe Romîne și al celorlalte culte din R. P. Romînă.

Răsună din nou triste acordurile imnurilor funebre. In liniște, prin fața catafalcului, pășesc luîndu-și ultimul rămas bun de la iubitul tovarăș dr. Petru Groza înalți funcționari de stat, conducători ai organizațiilor obștești, deputați ai Marii Adunări Naționale, generali ai Forțelor Armate ale R. P. Romîne, academicieni, oameni de știință, artă și cultură, delegați ai oamenilor muncii din toate regiunile țării.

Ora 9.45. Se schimbă ultimele gărzi. Fac de gardă reprezentanții la funeralii din R.P. Albania, Argentina, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, R. P. Mongolă, Egipt, Finlanda, R. D. Germană, R.P.F. Iugoslavia, R. P. Polonă, Suedia, Sudan, R. P. Ungară, Uniunea Sovietică, R. D. Vietnam.

Fac apoi de gardă tovarășii: Vladimir Gheorghiu, Al. Bîrlădeanu, Gherasim Popa, Anton Moisescu, Gh. Stoica, D. Balalia, Istvan Nagy, Irimia Pîrdău, acad. Raluca Ripan, Maria Zidaru.

Se schimbă ultima gardă. Catafalcul este străjuit de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Ștefan Voitec.

Ora 9.55. Sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului dr. Petru Groza purtat pe umeri de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Ștefan Voitec, general colonel Leontin Sălăjan, Janos Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Bîrlădeanu, Gherasim Popa, este scos din sala funerară a Palatului Republicii.

Un grup de generali ai Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne pășesc înaintea sicriului purtînd pernele de catifea purpurie pe care se află înaltele decorații ale marelui dispărut.

In urma sicriului se află familia defunctului și membri ai Comisiei de stat pentru organizarea funeraliilor.

In acordurile grave ale marșului funebru, sicriul acoperit cu drapelul tricolor este depus pe catafalcul, îmbrăcat în catifea purpurie, care se află în mijlocul pieții. Fac de strajă patru ofițeri superiori.

In tribuna ridicată lîngă catafalc iau loc conducătorii partidului și statului: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, general colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Vladimir Gheorghiu, Janos Fazekaș, Al. Bîrlădeanu, Gherasim Popa; membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne: Anton Moisescu, Gh. Stoica, D. Balalia, M. Gh. Bujor, Ludovic Csupor, acad. P. Constantinescu-Iași, Filip Geltz, acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, Istvan Nagy, C. Paraschivescu-Bălăceanu, Irimia Pîrdău, acad. M. Ralea, acad. Raluca Ripan, Maria Zidaru, Romulus Zăroni; membrii guvernului: Avram Bunaciu, M. Florescu, Gh. Gaston Marin, A. Joja, dr. V. Marinescu, Ion Gh. Maurer, I. Mineu, Marcel Popescu, A. Vijoli.

In tribună se află de asemenea membrii delegațiilor și reprezentanții de peste hotare care participă la funeraliile președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale: delegația Republicii Populare Albania, în frunte cu Hadji Lleshi, președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Albania; reprezentantul special al președintelui provizoriu al Argentinei — A. Constanzo, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Argentinei la București; ambasadorul cu misiune specială al guvernului federal austriac — Albert Filz, însărcinatul cu afaceri al Austriei la București; reprezentantul Majestății Sale Regina Elisabeth a II-a a Angliei — A. A. Dudley, ministrul Marii Britanii la București; ambasadorul cu misiune specială pentru a reprezenta pe Majestatea Sa Regele Baudouin al Belgiei — Jean Leroy, însărcinatul cu afaceri al Belgiei la București; delegația Republicii Populare Bulgaria în frunte cu Encio Staikov, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului Național al Frontului Patriei; delegația Republicii Cehoslovace în frunte cu Rudolf Barak, ministrul Afacerilor Interne; delegația Republicii Populare Chineze în frunte cu Go Mo-jo, locțiitor al președintelui Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, locțiitor al președintelui Comitetului Național al Consiliului politic consultativ al poporului chinez, președintele Comitetului Popular pentru Apărarea Păcii din întreaga Chină și președintele Academiei Chineze de Științe; delegația Republicii Populare Democrate Coreene în frunte cu Kim Ben Dik, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. D. Coreene la București; reprezentantul guvernului danez — Niels Haugsted, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Danemarcei la București; reprezentantul președintelui Republicii Egipt și reprezentant al președintelui și guvernului Siriei — dr. Hussein Khawky, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Egiptului la București; trimisul special și șef al delegației elvețiene — Pierre François Brugger, ministrul Elveției la București; ambasadorul cu misiune specială Gunnar Palmroth, ministrul Finlandei la București; reprezentantul guvernului Franței — Jean Deciry, însărcinat cu afaceri ad-interim al Franței la București; delegația Republicii Democrate Germane în frunte cu dr. Johannes Dieckmann, președintele

(Continuare în pag. 3-a)

DE PE OGOARE ÎN ACESTE ZILE

Lucrări ce pot fi continuate

Timpul nefavorabil din ultima vreme a stînjenit aproape în întreg cuprinsul țării continuarea lucrărilor agricole în cîmp. In unele raioane s-au mai efectuat totuși arături adînci îndeosebi la gospodăriile agricole de stat. Potrivit datelor comunicate Ministerului Agriculturii și Silviculturii au mai fost arate în ultima perioadă peste 5.500 de hectare. In total, pînă în prezent s-au executat arături adînci pe o suprafață de aproape 2.278.100 de hectare, ceea ce reprezintă 54,4 la sută din suprafața planificată.

In ultimele zile în întreaga țară s-a continuat efectuarea unor lucrări în sectorul viticol și pomicol. Pînă la data de 2 ianuarie, stropitul de iarnă s-a efectuat la peste 2.637.000 pomi. Realizări mai de seamă în executarea acestei lucrări au fost obținute în regiunile Timișoara (unde s-a stropit peste 45 la sută din numărul pomilor), Stalin, Galați, București și Oradea.

Sînt însă regiuni unde executarea stropitului la pomi se face cu multă încetineală. Așa se prezintă situația în regiunile Iași, Suceava, Craiova și Autonomă Maghiară.

Acolo unde condițiile de climă au permis, s-a continuat și plantatul pomilor. In total, pînă acum cîteva zile au fost plantați 492.500 pomi din care la gospodăriile de stat 52.400 pomi.

In unele locuri au continuat și lucrările de desfundare în vederea plantărilor de vii. Așa, de exemplu, pînă la începutul lunii ianuarie s-au făcut în regiunea Constanța desfundări pe aproape 500 de hectare.

Este bine ca peste tot — acolo unde condițiile de sol și climă permit — să se continue executarea unor lucrări agricole în cîmp, îndeosebi a arăturilor și muncilor din grădini și livezi.

„Bătutul" porumbului

Și iarna este de lucru din belșug pentru oamenii harnici. Intre alte lucrări este și desghiocatul boabelor de porumb de pe știuleți. Intre 4.500—5.000 kg de porumb „bat" zilnic colectiviștii Alexandru Vidu, Tudor Stanciu și Gh. Frîm pe care-i vedeți în fotografie. (gospodăria colectivă „Prietenia Romîno-Albaneză" din regiunea București).

Roadele bunei organizări a muncii

Problema reparării tractoarelor și mașinilor agricole a constituit o deosebită preocupare pentru conducerea trustului regional Gostat Timișoara. In acest scop și cu mult înainte de încetarea lucrului în cîmp s-a făcut o temeinică analiză a planului de reparații și a posibilităților și forțelor existente în fiecare gospodărie. Cu această ocazie a reieșit că multe din gospodării au posibilități și forțe mult mai mari decît cele necesare reparării tractoarelor și mașinilor pe care le au, iar altele dimpotrivă.

Pentru a veni în ajutorul gospodăriilor care nu pot executa cu posibilitățile lor în bune condiții toate reparațiile trustul a repartizat unele tractoare care au nevoie de reparații la alte gospodării unde există excedent de forțe. Așa, de pildă, de la gospodăria Besenova Veche s-au trimis trei tractoare la gospodăria de stat Sînnicolau Mare; de la gospodăria Stamora s-au repartizat 4 tractoare la gospodăria Besenova Nouă, iar gospodăria Carani va repara tractoare de la gospodăria Greoni.

O altă măsură menită să echilibreze forțele de muncă în raport cu necesitățile este împărțirea utilajului de ateliere. Gospodăria agricolă de stat Buziaș — care avea 3 strunguri — a trimis un strung la gospodăria de stat Tîrol care n-avea nici unul. La fel, gospodăria de stat Carani a dat un strung gospodăriei de stat Ortișoara, iar de la gospodăria de stat Besenova Nouă s-a repartizat o mașină de găurit la gospodăria de stat Ortișoara. De asemenea, pentru fiecare gospodărie s-a repartizat cîte un bohrstanț pentru alezat cilindri și lagăre confecționat de centrul mecanic Timișoara.

Aceste măsuri precum și organizarea temeinică a muncii de reparații în fiecare gospodărie, aprovizionarea cu piese de schimb și cele 110 inovații realizate în 1957, au făcut ca pînă la 1 ianuarie 1958 reparațiile planificate în gospodăriile agricole de stat din regiunea Timișoara să fie realizate în procent de 80 la sută.

Fruntași la aceste lucrări sînt mecanizatorii de la gospodăria de stat Jimbolia care au terminat peste 90 la sută din reparațiile planificate și cei de la gospodăria de stat Sculea care au reparat 35 la sută din tractoarele și mașinile ce le au.

V. CAZACU

PRESA un ajutor prețios

Aproape toți membrii gospodăriei agricole colective din comuna Peștera, raionul Medgidia, sînt abonați la ziare. Articolele cele mai importante din ziare se citesc în colectiv. După citirea lor, urmează discuții în cadrul cărora colectiviștii își spun părerile și fac diferite propuneri legate de munca lor. In urma acestor discuții s-a născut ideia de a se pune în practică unele metode înaintate — despre care au citit din ziare — la lucrările în cîmp și în zootehnie. Astfel, colectiviștii au aplicat metoda buchetatului la porumb, însilozarea porumbului, însămînțările artificiale la oi și altele. Aplicarea acestor metode au fost încununate de succes.

CUCERZAN ELISABETA
corespondent

Mecanizatori fruntași

Mecanizatorii din gospodăriile de stat și S.M.T.-urile regiunii Oradea fac intense pregătiri pentru campania de primăvară. In ultima lună, în atelierele gospodăriilor de stat au fost reparate 100 tractoare, 153 mașini de semănat porumb, 21 remorci de tractoare. Planul la reparațiile de motoare stabile, autocamioane, pluguri, grape și cultivatoare a fost realizat în proporție de 75—80 la sută. Mecanizatorii din cele 11 S.M.T.-uri din regiune au reparat în acest timp peste 100 tractoare și 416 mașini agricole diferite. In fruntea muncii pentru pregătirea campaniei agricole de primăvară se află mecanizatorii de la S.M.T.-urile Sicula, Episcopia Bihorului și Cefa.

Cursuri de calificare la locul de muncă

Numeroase S.M.T.-uri din țara noastră acordă o atenție deosebită pregătirii cadrelor necesare la locul de muncă. Și la S.M.T.-Făcăeni—raionul Fetești—au și fost organizate încă de acum 3 ani astfel de cursuri de calificare pentru tractoriști, cu durata de 3 ani. Tinerii tractoriști primesc aci gratuit rechizite școlare, masă, îmbrăcăminte, cazare și o îndemnizație în bani. Cursurile primului an sînt urmate în prezent de 30 de elevi, cu toții fii de colectiviști, care la absolvirea cursului elementar au obținut cele mai mari medii.

In curînd, alți 23 de elevi vor absolvi anul III și vor fi încadrați ca tractoriști și mecanici agricoli.

O deosebită sîrguință la învățătură dovedesc elevii Rusu Lică, Stan Florea și Popa Constantin din anul I, ca și Panghe Petre, Gurău Nicolae, Chioibaș Nicolae, Boeru Gheorghe și alții din anul al III-lea.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

La 2 martie ALEGERI PENTRU SFATURILE POPULARE

Drepturile alegătorilor

Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, dat publicității de curînd, a fixat data de 2 martie ca zi pentru alegerile de deputați în sfaturile populare regionale, raionale, orășenești și comunale.

Așadar, la 2 martie, oamenii muncii de la orașe și sate sînt chemați să-și dea votul celor mai buni tovarăși dintre ei, oameni chemați să depună toată priceperea și puterea lor de muncă pentru înflorirea orașelor și satelor, pentru întărirea continuă a puterii populare.

Sfaturile populare sînt menite să îmbine în activitatea lor funcția de organe locale ale puterii de stat cu aceea de organizație de masă, înlesnind participarea largă a maselor la conducerea treburilor obștești.

Constituția R. P. Romîne prevede că dreptul de a depune candidaturi este asigurat tuturor organizațiilor oamenilor muncii, organizațiilor Partidului Muncitoresc Romîn, Uniunii Tineretului Muncitor, sindicatelor, cooperativelor, asociațiilor culturale. Acestea înmănunchează toate forțele democratice și patriotice ale țării care se prezintă unite în fața alegătorilor, constituind astăzi Frontul Democrației Populare.

Candidaturile pentru alegerile deputaților se depun pe circumscripții electorale, după normele stabilite prin lege.

Au dreptul de a lua parte la alegerea deputaților toți oamenii muncii, cetățeni ai Republicii Populare Romîne, care au împlinit vîrsta de 18 ani, fără deosebire de rasă sau naționalitate, sex, religie, grad de cultură, profesiune sau durata domicilierii. Nu au însă dreptul de a alege și de a fi aleși persoanele condamnate prin sentință judecătorească la pierderea dreptului electoral, acei declarați nedemni prin lege și cei atinși de boli mintale (alienați).

Cetățenii cu drept de vot iau parte la alegeri în mod egal, fiecare dînd un singur vot. Votul se dă direct și este secret, adică fiecare votant votează singur și fără ca o altă persoană să poată afla cui a dat votul său votantul.

Spre deosebire de legiuirile din vremea burghezo-moșierimii, astăzi, în Republica noastră, femeile au același drept cu bărbații (de a alege și de a fi alese deputați).

De asemenea, militarii Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne au dreptul de a alege și de a fi aleși ca deputați, la fel ca toți oamenii muncii din patria noastră.

Alegătorii au și dreptul ca după alegerea deputatului lor să-i retragă acestuia mandatul prin hotărîrea majorității lor, luată în conformitate cu procedura fixată de lege.

In termen legal, alegătorii au dreptul să ceară înscrierea în listele electorale și să facă plîngere împotriva omisiunii din listele electorale, în baza cărora urmează să se prezinte în fața urnelor, în ziua stabilită pentru alegeri.

FILMUL PENTRU SATE

Ca în fiecare an, Ministerul Invățămîntului și Culturii (direcția generală a cinematografiei, direcția rețelei cinematografice și difuzării filmelor), în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii a organizat tradiționala manifestare „FESTIVALUL FILMULUI PENTRU SATE". In trei luni și jumătate — cît durează festivalul — țărănimea muncitoare de la sate va putea viziona diferite filme artistice de lung metraj, documentare agricole, jurnale de actualități, filme de scurt metraj cu desene ori păpuși animate. Prin filmele documentare și jurnalele agricole ce se vor prezenta, prin conferințele și expozițiile agricole ce au loc concomitent cu desfășurarea festivalului, vor fi popularizate cele mai înaintate metode agrotehnice pentru sporirea producției agricole și zootehnice, și se va aduce în același timp un însemnat aport în munca de cooperativizare a agriculturii țării noastre.

Festivalul filmului pentru sate se desfășoară în trei etape consecutive, de la 15 decembrie 1957 (data la care s-a făcut deschiderea oficială) și pînă la 31 martie 1958, în cinematografele din căminele culturale, cele din gospodării colective, gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri, în cinematografele raionale pe bandă normală, precum și în satele și comunele fără cinematografe, prin caravanele cinematografice.

In comunele cu cinematograf, festivalul va dura 4 săptămîni, rulîndu-se 3 zile pe săptămînă un film artistic în premieră, urmat de un documentar sau jurnal agricol; în localitățile cu cinematografe pe bandă normală, festivalul se va desfășura timp de o săptămînă, prezentîndu-se un ciclu de 3 filme artistice însoțite de documentare sau jurnale agricole; în satele și comunele fără cinematografe, festivalul se va desfășura cu sprijinul caravanelor care vor activa 24 zile lunar, prezentînd programe zilnice.

In prima etapă — care se încheie la 15 ianuarie a.c. — festivalul se va desfășura în 390 cinematografe din cadrul căminelor culturale, în 50 cinematografe raionale și comunale pe bandă normală și 2.000 localități prin caravane. In etapa a doua — de la 16 ianuarie și pînă la 15 februarie — se vor prezenta filme în 250 cinematografe din căminele culturale, 38 cinematografe raionale și comunale pe bandă normală și 2.000 localități prin caravane. Ultima etapă — 16 februarie — 31 martie — va cuprinde 250 cinematografe din căminele culturale, 30 cinematografe raionale și comunale și 2.600 localități vizitate de caravane. In total, în acest an, filmul va cuprinde în cele trei etape ale festivalului 7.520 de localități rurale.

Titlurile jurnalelor agricole, documentarelor și filmelor artistice de lung metraj au fost alese pentru a corespunde cît mai mult necesităților cultural-educative rurale.

Cele opt filme artistice romînești — „Citadela sfărîmată", „O mică întîmplare", „Moara cu noroc", „Rîpa dracului", „Pasărea furtunii" *etc sînt însoțite de un mare număr de filme străine (sovietice, din țările de democrație populară și din alte țări). Vor rula de asemenea — ca o completare a fiecărui film artistic — jurnale de actualități și agricole, precum și interesante documentare agricole. Vor fi prezentate astfel, printre altele, documentarele*: Metode miciuriniste de selecție; Mecanizarea culturilor de cereale; Higiena fîntînilor; Irigarea ținuturilor de cernoziom; Vinificarea; Creșterea vitelor; Pe urmele lui 1907; Reportaj din regiunea Constanța; Munca la ferma de oi cu lînă fină; Colhozul „Lenin" etc.

O mare răspundere pentru buna desfășurare a festivalului care a început de circa 3 săptămîni, revine secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale și întreprinderilor cinematografice regionale. Asigurarea tipăririi unor programe cît mai atrăgătoare, programarea conferențiarilor, verificarea tehnică a aparaturii pentru a preveni neplăcutele defecțiuni din timpul proiecțiilor, respectarea strictă a desfășurării festivalului sînt cîteva din sarcinile de bază. Nu trebuie pierdute din vedere nici posibilitățile de organizare în cadrul festivalului și a altor manifestări; desfacerea cărții și a presei prin standuri ale caravanelor cinematografice sau cele amenajate special în acest scop, popularizarea fruntașilor în campanii agricole etc. In sfîrșit, se impune o grijă deosebită din partea tuturor factorilor de răspundere pentru păstrarea fondului cinematografic existent (peliculă, aparate de proiecție și celelalte).

Festivalul filmului pentru sate a început. Dată fiind însemnătatea sa — în creșterea de la an la an — este de la sine înțeles că organele în drept trebuie să dea un cît mai larg sprijin acestei manifestări, pentru ca ea să-și atingă pe deplin scopul pentru care a fost inițiată.

S. LEONARD

Pentru dezvoltarea creșterii animalelor în regiunea Bacău

In ultimii ani, dezvoltarea șeptelului în regiunea noastră a făcut progrese destul de însemnate. Ca urmare a sprijinului acordat de organele agricole și de stat, au fost organizate în numeroase unități agricole socialiste ferme de animale, unele dintre ele devenind exemple vii și mobilizatoare pentru gospodăriile țărănești individuale. Așa, bunăoară, rezultatele obținute de gospodăria agricolă colectivă din satul Țibucani, al cărei fond de bază trece de 1.000.000 lei, sau al celei din comuna Horia, raionul Roman, cu peste 600.000 lei fond de bază, sînt grăitoare în ceea ce privește rentabilitatea creșterii animalelor.

Trebuie subliniat însă că în regiunea noastră dezvoltarea a numeroase centre industriale impune aprovizionarea lor cu produse agro-alimentare felurite și în cantități din ce în ce mai mari. Ținînd seama de aceste sarcini sporite și de propunerile făcute cu prilejul consfătuirii regionale de către specialiștii, președinții și brigadierii din gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile agro-zootehnice din regiune, am întocmit un plan de măsuri în scopul măririi numărului animalelor și productivității lor. Printre acestea se numără și **analiza posibilităților existente în fiecare unitate agricolă cooperatistă pentru dezvoltarea sectorului zootehnic la nivelul posibilităților reale.** În ceea ce privește creșterea numărului vacilor de lapte ne propunem ca pînă în anul 1960 să ajungem în toate sectoarele la un procent de 50 la sută vaci din totalul efectivului de taurine, față de 46 la sută existent în 1957. Vom organiza ferme de vaci închegate la toate gospodăriile colective care au suprafața de peste 150 hectare teren agricol, dîndu-se atenția cuvenită asigurării bazei furajere. În acest scop se vor lua măsuri pentru a se înființa ferme de selecție pentru creșterea vacilor și în gospodăriile colective Țibucani și Horia.

Pentru obținerea unor producții sporite de carne vom urmări ca gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile agro-zootehnice și gospodăriile individuale să crească tineretul taurin pînă la vîrsta de cel puțin doi ani, contractîndu-se în majoritatea cazurilor bovinele adulte, scoase de la producție și supuse îngrășării.

In creșterea oilor se va recomanda gospodăriilor agricole colective să crească cel puțin 60—80 capete la 100 hectare și să îmbunătățească efectivul existent prin karakulizare. In raioanele Tg. Neamț, Piatra Neamț și Buhuși se vor crește numai oile brumării, iar în raioanele Zeletin și Adjud oile cu lînă semifină. Pe total regiune efectivele de ovine vor trebui să crească pînă la 105 capete la 100 hectare teren agricol față de 92 capete existente în prezent.

In scopul folosirii raționale a producției de porumb, se va duce o acțiune susținută pentru ca toate unitățile **agricole cooperatiste să organizeze ferme pentru creșterea și îngrășarea porcilor.** De asemenea, se va recomanda gospodăriilor colective din zonele cerealiere și îndeosebi celor situate în raioanele Zeletin, Bacău, Roman — partea de sud a raionului Tg. Neamț și Buhuși, să-și organizeze îngrășătorii pentru a livra din crescătoriile proprii animale numai în greutate de 110—120 kg, pe bază de contract. Prin organizarea creșterii și îngrășării porcilor în toate sectoarele se urmărește ca pe regiune densitatea raportată la 100 hectare teren arabil să crească în 1958 la 55 capete. In ceea ce privește dezvoltarea creșterii păsărilor se vor organiza trei centre de **incubație pe lîngă secțiile agricole raionale Tg. Ocna, Piatra Neamț și Adjud.** Prin acestea, precum și prin centrul avicol Gherăești-Bacău, se vor asigura puii de rasă necesari pentru unitățile agricole cooperatiste. Gospodăriile colective din jurul orașelor cît și cele cu profil cerealier vor fi îndrumate să înființeze crescătorii de păsări cu ferme închegate avînd cel puțin 500—1000 capete. În vederea dezvoltării palmipedelor gospodăriile colective, precum și întovărășirile agro-zootehnice așezate de-a lungul apelor vor fi ajutate să dezvolte începînd cu anul 1958 creșterea rațelor și gîștelor în ferme pînă la 200—300 capete.

Anul acesta se va înființa un centru de reproducție și combatere a sterilității la Piatra Neamț, precum

ANCHETA noastră

și 25 de stațiuni de însămînțări artificiale la vaci, două la iepe și 120 la oi. Pentru îmbunătățirea vitelor cornute mari se vor organiza centre de selecție pentru rasa brună la gospodăriile agricole de stat: Secuieni, Cărbuna, Răcăciuni, depozitul Grași, recomandîndu-se totodată gospodăriilor colective Horia, Țibucani și Păstrăveni să-și creeze centre de selecție. De asemenea în scopul ameliorării porcinelor se va organiza cîte un centru de selecție la gospodăriile agricole de stat Girov și Secuieni de unde se vor livra animale de rasă tuturor gospodăriilor agricole din regiune.

Și acum cîteva cuvinte despre asigurarea nutrețurilor necesare hrănirii animalelor. În ceea ce privește pășunile și fînețele, vom urmări ca executarea lucrărilor de curățire și îmbunătățire a lor să fie aplicate în măsură mai mare ca în anii trecuți, antrenînd în această acțiune pe lîngă tehnicieni și tineretul satelor. În scopul asigurării „pășunii de iarnă" a animalelor se vor lua măsuri pentru extinderea culturilor de porumb pentru siloz, precum și a celorlalte furaje suculente.

În legătură cu asigurarea unor adăposturi corespunzătoare animalelor în sectorul socialist se va urmări impulsionarea acțiunii de terminare a tuturor construcțiilor în cursul anului 1958. Pentru obținerea unor rezultate pozitive în procesul de producție, se recomandă tuturor unităților agricole socialiste să sprijine permanentizarea cadrelor agricole și zootehnice. Se va urmări ca prin școlile zootehnice cu caracter mediu să fie pregătite cadrele necesare prin trimiterea în școli a copiilor de colectiviști.

Ing. GRIGORE STRATULA
Șeful secțiunii agricole regionale Bacău
și
Dr. OSWALD LAMAN
Șeful serviciului zootehnic-sanitar veterinar

Cronica LITERARĂ

ȘERBAN NEDELCU:

„Furtuna stîrnește valurile"

Romanul lui Șerban Nedelcu „Pe marginea Dunării", apărut în 1955 povestea fapte petrecute în timpul războiului din urmă într-un sat, Ștefănești, în care Partidul Comunist din Romînia reușise, prin unii din activiștii săi neînfricați, ca muncitorul Sandu Matei, să mobilizeze o parte însemnată a țăranilor muncitori la luptă împotriva moșierului, chiaburilor și autorităților fasciste. Noul roman al scriitorului, apărut de curînd, „Furtuna stîrnește valurile", continuă acțiunea celui premergător, urmărind desfășurarea vieții obștești în același sat, după eliberare.

Cine a citit amîndouă cărțile are bucuria de a constata că „Furtuna stîrnește valurile" este, din toate punctele de vedere, un roman mult mai izbutit decît „Pe marginea Dunării". Acțiunea e mai vie, mai dinamică, oamenii fiind caracterizați nu prin vorbele autorului, cum se întîmpla pe alocuri în „Pe marginea Dunării", ci prin chiar faptele lor, prin comportarea pe care o au în diferite împrejurări. Noul roman se remarcă de asemenea printr-un mult mai ascuțit simț al adevărului în descifrarea gîndurilor eroilor și în redarea vorbirii lor. Felul în care vorbesc personajele reflectă nivelul conștiinței lor sociale. În romanul precedent, scriitorul punea pe unii eroi, ca de exemplu, țăranii Ion Damian și Lisaveta, să rostească lozinci, mici discursuri, care sunau cam ciudat, nefiresc, în gura unor oameni simpli ca ei. In „Furtuna stîrnește valurile", vorbirea eroilor e mai naturală, legată de problemele lor concrete, și, de aceea, mai expresivă, mai plină de forță comunicativă. Intr-un cuvînt, noua carte a lui Șerban Nedelcu înseamnă un hotărît pas înainte în dezvoltarea autorului.

Interesul romanului „Furtuna stîrnește valurile" stă, mai cu seamă, în bogăția și noutatea faptelor pe care le înfățișează, în curajul romancierului de a ridica unele din cele mai ascuțite probleme ce se pun în perioada trecerii de la capitalism la socialism. Urmărind formele din ce în ce mai complicate ale luptei de clasă în primii ani de după eliberare — așa cum se manifestă ea în satul despre care e vorba — Șerban Nedelcu ni-i arată pe eroii cunoscuți din cartea anterioară în raporturi noi unii față de alții. In prima parte a romanului (căci „Furtuna stîrnește valurile" are trei părți) atmosfera ce domnește în Ștefănești, deși e alta, în esență, decît cea existentă în timpul stăpînirii fasciste păstrează încă vie amintirea aceleia. Desigur nu mai poate fi vorba acum de înăbușirea prin lege a libertăților democratice, ca înainte de eliberare, de vînătoarea pornită împotriva comuniștilor și de schingiuirea celor săraci, fără apărare, după bunul plac al plutonierului Miș. Dar și acum, primarul Bîrlogeanu și șeful de post se încumetă să jefuiască fățiș, cu nerușinare populația, ridicînd vitele țăranilor (sub pretext de a îndeplini acea prevedere din armistițiu conform căreia trebuiau restituite bunurile furate din U.R.S.S.), vînzîndu-le și împărțindu-și banii între ei. Directorul Geambașu, cel care pretindea ca elevii să-i aducă ouă dacă vor să promoveze clasa, își însușește lemnele distribuite școlii. Morarul Lepădatu oprește jumătate din făina unei biete țărănci și, cînd aceasta protestează, sare să o bată. In sfîrșit, Paștin, administratorul boierului Dumbrăveanu, fugit cu nemții, de frica judecății poporului, se apucă, împreună cu Bîrlogeanu, să sece iazul comunei și să încarce peștele în care, spre a-l trimite la oraș, ca și cum ar fi avutul lor. Se întîmplă chiar un fapt asemănător celor petrecute în vremea teroarei fasciste: Miș arestează pe Lisaveta, aleasă primar de țăranii răzvrătiți împotriva lui Bîrlogeanu, și pe Filofteia, activistă a „Frontului plugarilor" pentru... „agitație comunistă". Din roman se vede clar cum viața nouă își taie vad în comună, neputînd fi stăvilită de nici o opreliște. Chiar din primele pagini o vedem pe Lisaveta luptînd. Ea luptă deocamdată pentru interesele ei, pur personale, mergînd la județeana de partid și la comandamentul sovietic, spre a obține să i se înapoieze calul luat cu japca de primar și șeful de post, deși animalul nu fusese furat ci primit în dar de la ostași sovietici. In curînd însă, ridicată fiind de către consăteni în funcția de primar, ea va lupta cu îndîrjire pătimașă pentru apărarea intereselor țăranilor săraci împotriva exploatatorilor. Partea a doua a romanului urmărește deaproape această luptă.

Lisaveta este, de bună seamă, personajul cel mai bine conturat din întreaga carte. Dîrză apăruse ea și în romanul precedent, în care se împotrivise cu tărie rechiziționării calului ce-l avusese pe atunci. Pentru această dîrzenie fusese bătută sălbatic de Miș și stătuse în închisoare. In „Furtuna stîrnește valurile", Lisaveta e femeie care uimește satul prin înverșunarea cu care acționează spre a pune la locul lor pe alde Miș, Bîrlogeanu, Paștin, Geambașu, Iordan Lepădatu sau notarul Măgureanu. Ura ei împotriva exploatatorilor e fără margini, nestăpînită, manifestîndu-se uneori în acte de mare însemnătate pentru înnoirea vieții satului, alteori ducînd însă la măsuri pripite care, în ciuda bunei intenții, dau apă la moara dușmanilor. Cititorul o privește cu aprobare pe Lisaveta cînd aceasta merge în fruntea satului întreg să alunge pe administratorul Paștin, omul moșierului fugit peste hotare, luînd în stăpînire pămîntul boieresc. Hotărîrea femeii-primar de a pedepsi neîndurător pe Geambașu și Lepădatu pentru fărădelegile lor, purtîndu-i prin sat, cu lemne atîrnate de gît pe unul, cu o traistă de făină pe celălalt, este iarăși justă, deși cruzimea de care dă dovadă cu această ocazie aruncă o umbră asupra ei. Lisaveta încetează de a mai merge pe drumul cel bun, din momentul în care devine prea plină de sine, increzută, nesuportînd critica și disprețuind colectivul, bizuindu-se numai pe puterile ei. Sectarismul de care dă dovadă Lisaveta va contribui în bună măsură la creearea unei asemenea situații încît dușmanul de clasă, folosindu-se de elemente declasate, de teapa lui Pavel Chirilă, să poată pune mîna abil mascat — pe frînele destinului comunei.

Celelalte personaje pozitive din roman nu rămîn în minte atît de deslușit cum rămîne Lisaveta. Soțul acesteia, Ion Damian, numit secretar al organizației de partid sătești, după întoarcerea din război, nu are în roman o greutate potrivită funcției pe care o deține. Dacă pe Lisaveta o vedem acționînd, luptînd împotriva dușmanilor din toate puterile ei — oricît de greșite ar fi adesea metodele la care recurge — Ion Damian nu săvîrșește nimic deosebit care să fixeze chipul său în atenția cititorului. Un alt comunist Florea Prodan, ce pare la început a se afirma ca un om menit să dea o contribuție deosebită la biruința cauzei partidului, ajunge să fie scos practic din viața publică, căzînd victima unor uneltiri diabolice. Secretar al organizației județene de partid, Prodan apare în prima parte a cărții ducînd o luptă grea cu prefectul reacționar Geanolu și cu reprezentanții partidelor ce constituiau la 23 August și o vreme după aceea B.N.D. Mai apoi, el nu se mai impune însă atenției prin nimic de seamă, toată grija lui fiind de a se apăra împotriva perfidului provocator Vrabie, strecurat în conducerea județenei de partid. O figură luminoasă a cărții e comunistul Sandu Matei, cunoscut din „Pe marginea Dunării" ca un aprig și talentat luptător ilegalist, devenit în „Furtuna stîrnește valurile" instructor al comitetului regional de partid, trimis la Ștefănești pentru a mobiliza țăranii la înfăptuirea reformei agrare. Acest erou cu suflet de văpaie are însă în carte o apariție de scurtă durată, fiind asasinat mișelește de înrăitul reacționar Bîrlogeanu.

Așa stînd lucrurile, desfășurarea acțiunii în romanul lui Șerban Nedelcu este întrucîtva descurajatoare pentru cititor. Din toți comuniștii buni conturați în prima parte a cărții nu mai rămîne pînă la urmă nici unul cu un rol de conducere în viața satului. Sandu Matei ucis, Florea Prodan arestat pe baza unei învinuiri născocite de a fi masacrat în război prizonieri sovietici, iar după eliberare nerestabilit în drepturi, Ion Damian destituit, Lisaveta așijderea, — cui îi revine menirea de a duce la îndeplinire programul partidului? Cititorul află cu durere, în partea ultimă a romanului, că în Ștefănești domnește ca un satrap Pavel Chirilă care se sprijină nu pe țăranii muncitori, ci pe chiaburi, deghizați în oameni ai muncii. Asasinul Bîrlogeanu este nici mai mult, nici mai puțin decît membru de partid, în timp ce Florea Prodan se găsește încă înafara rîndurilor partidului, iar Lisaveta ajunge să fie exclusă din organizație. Situația aceasta revoltătoare nu poate dura, bineînțeles. Ea nu este deloc caracteristică, tipică pentru viața din țara noastră, chiar dacă e vorba despre viața de acum vreo zece ani. Dușmanul de clasă, chiar izbutind să se camufleze cu iscusință un timp, nu-și poate face de cap multă vreme, oamenii muncii știind să-l descopere sub orice înfățișare s-ar prezenta. În „Furtuna stîrnește valurile", demascarea mașinațiunilor dușmănoase este prevestită ca un fapt ce se va produce cu siguranță. Florea Prodan a înaintat un memoriu comitetului regional de partid și scriitorul lasă să se înțeleagă că foarte curînd i se va face dreptate. Lisaveta, exclusă samavolnic din partid, se pregătește să se înfățișeze la comitetul regional. Există, precum se vede, toate semnele că în Ștefănești, ca și în țara întreagă, linia partidului va învinge.

Cu toate acestea, citind romanul, am rămas nedumerit cum e cu putință ca niște bandiți în toată puterea cuvîntului să poată figura printre membrii de partid chiar și pentru scurtă vreme? Să zicem că nu s-au putut găsi încă dovezi temeinice împotriva lui Vrabie. Cum rămîne însă cu Bîrlogeanu? Ca acesta să fie în partid e prea de tot. Și oricît s-ar teme de unul ca Pavel Chirilă, nu e de închipuit ca niște oameni care luptaseră curajos împotriva fasciștilor, dînd ajutor armatelor sovietice eliberatoare, să se lase călcați în picioare, în plină democrație populară, de către un fost primar ce se comportase ca un zbir.

Șerban Nedelcu intenționează să continue acțiunea din „Furtuna stîrnește valurile" într-un alt volum. În cazul acesta, problemele ridicate de noi își vor găsi, de bună seamă, soluționarea în viitoarea scriere. E un merit considerabil al scriitorului de a fi dezvăluit cu îndrăzneală unele din greutățile inevitabile ivite în calea spre socialism. Dacă ar fi ocolit prezentarea acestor greutăți, Șerban Nedelcu n-ar fi spus adevărul despre viața din țara noastră. Dar dacă dorește să înfățișeze realitățile din țara noastră în adevărata lor lumină romancierul e dator să dezvăluie nu numai greutățile, ci — mai ales — felul cum ele sînt învinse, felul cum cauza partidului triumfă, oricare ar fi obstacolele ivite în drum. „Furtuna stîrnește valurile", nu ne-a mulțumit întru totul în această privință. Rezolvarea acestei probleme a rămas încă deschisă în romanul de care vorbim. Așteptăm acest lucru de la viitoarea carte a lui Șerban Nedelcu.

D. MICU

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

Un bilanț rodnic

La sfîrșitul fiecărui an colectiviștii din Jimbolia, regiunea Timișoara, obișnuiesc să facă bilanțul muncii lor. Spre deosebire de alți ani, acum ei se mîndresc — și pe bună dreptate — cu realizări deosebite. În sectorul vegetal, datorită organizării superioare a muncii, care a permis aplicarea celor mai avansate reguli agrotehnice, gospodăria a obținut în 1957 producții ce au întrecut toate așteptările. La grîu, de pildă, colectiviștii au scos o producție medie de 1936 kg de pe o suprafață de 736 ha, la orz 2.545 kg de pe 194 ha. La porumb, 3.530 kg boabe de pe 552 ha, iar la cartofi 25.000 kg la ha. Producții ce au întrecut cu mult pe cele realizate în 1956 au obținut colectiviștii din Jimbolia și la celelalte culturi.

La obținerea acestor producții și-a adus contribuția aplicarea sistemului de plată suplimentară. Executînd la timp și la un înalt nivel agrotehnic lucrările de întreținere, unii colectiviști au obținut pe terenurile lucrate de ei producții de peste 35.000 kg de sfeclă de zahăr și peste 5.000 kg de porumb boabe la ha. Ca urmare, colectivistul Iosif Juhasz a primit numai pentru depășirea de plan la sfeclă 1630 lei și 54 kg de zahăr, iar Petre Lascu la aceeași cultură a încasat în plus 1.085 lei și 32 kg zahăr. De asemenea la cultura porumbului, 72 colectiviști au fost retribuiți suplimentar — în afară de ce li se cuvenea la zi-muncă — cu 350 pînă la 500 kg porumb pentru depășirea producției.

Succese de seamă au dobîndit colectiviștii din Jimbolia și în sectorul zootehnic. Astfel numărul bovinelor a ajuns la sfîrșitul anului 1957 la 116 capete; 14 dintre acestea sînt vaci cu lapte. Cel al scroafelor la 40; al păsărilor la 726, iar numărul familiilor de albine la 65. 307 porci au fost puși la îngrășat. Veniturile realizate din acest sector se ridică la 235.100 lei. Gospodăria a realizat mari venituri și din sectorul legumicol; peste 675.000 lei.

Colectiviștii din Jimbolia consideră însă că cel mai de seamă succes dobîndit în 1957 este creșterea numărului familiilor. Dacă la 1 ianuarie 1957 gospodăria număra 285 de familii cu 806 ha, la începutul lui 1958 numărul lor a ajuns la 621 (terminîndu-se astfel colectivizarea) care muncesc laolaltă 2.124 ha teren; 25 de ha sînt plantate cu livezi de pomi, iar 17 cu vie.

Atragerea unui număr atît de mare de țărani muncitori pe făgașul agriculturii socialiste a fost posibilă datorită veniturilor mari realizate de colectiviști la zi-muncă. Așa, bunăoară, la împărțirea definitivă a produselor, fiecare membru al gospodăriei a primit pentru o zi-muncă cîte 5 kg grîu, 1,5 kg orz, 8 kg porumb, 0,250 kg floarea-soarelui, 0,220 kg. zahăr, însemnate cantități de furaje, produse legumicole și viticole etc, precum și 10 lei.

Ing. IOSIF FAUR
corespondent

Cum o fi în casa unui colectivist de frunte?

Mergînd în comuna Dieci, raionul Gurahonț, l-am întîlnit pe Gaiță Ion cu care pe vremuri făcusem armata. Nu-l văzusem de ani de zile. Bucuros de întîlnire, m-a invitat să-l vizitez. Îl știam om neavut, așa că mare mi-a fost mirarea văzîndu-l că mă poftește într-o casă nouă, mare și frumoasă. Curtea casei era plină de acareturi: grajd, cotețe, cocini, magazie, pătul. Și mai mare mi-a fost mirarea cînd am intrat în casă: dormitor modern, covoare, aparat de radio, o bucătărie unde era așezată o mașină de gătit „Vesta", precum și multe alte lucruri îmi încîntau privirile. De unde toate acestea? Din gospodăria colectivă, m-a lămurit Ion Gaiță. Și iată ce a primise de la gospodărie pe curînd: 3.600 kg grîu, 5.000 kg porumb, 1.500 kg ovăz, 900 kg cartofi, in, trifoi, pește, țuică, 3.000 lei etc.

În drum spre casă, l-am întîlnit pe președintele gospodăriei din Dieci. De la el am aflat că nimerisem la un colectivist de mijloc. Cum o fi atunci în casa unui colectivist de frunte?

PAVEL BINDEA
corespondent

Un singur om, 2 vagoane de produse

Infiintată în 1951, gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Bucerdea Grînoasă, raionul Tîrnăveni, a prosperat continuu, obținînd an de an recolte sporite. In 1956, de pildă, recolta medie la porumb a fost de 2578 kg. In 1957, gospodăria a dobîndit 3.325 kg porumb boabe la ha. De asemenea, la grîu și orz s-au obținut în 1957 sporuri de 400 kg la ha, iar la sfeclă de zahăr cu 2.600 kg mai mult ca în anul precedent. Gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" se numără astăzi printre gospodăriile milionare ale regiunii Stalin. In anul 1957, veniturile dobîndite de colectiviști au întrecut orice așteptări. De exemplu, Kiss Ștefan (cu 4 brațe de muncă) a realizat 1.125 zile-muncă pentru care a primit peste 5.000 kg grîu, 4.503 kg porumb, 3.039 kg orz, 4.165 kg furaje etc. In total, aproape 2 vagoane produse, plus 4.503 lei. Cantități mari de produse au primit și familiile Ion Botoș cu 1016 zile-muncă, Simion Dobrița cu 884 zile-muncă etc.

După împărțirea veniturilor în comuna Bucerdea Grînoasă s-au primit noi cereri de intrare în gospodăria colectivă.

VLAD IONESCU
corespondent

Roadele muncii in comun

Respectînd regulile agrotehnice, cultivatorii de sfeclă de zahăr din regiunea Oradea au obținut și anul trecut producții care au depășit așteptările lor. Colectiviștii din satul Palota au obținut de pe 15 ha o producție medie de 33.200 de kg la hectar, cu 13.000 kg mai mult față de producția planificată.

Avantajele acordate de stat cultivatorilor de sfeclă de zahăr au contribuit la extinderea acestei culturi pe ogoarele regiunii cu aproape 48 la sută față de 1953. In comunele Vîrșand, Nădab, Simian, raionul Criș, Valea lui Mihai, Diosig, Curtuișeni, Simian, raionul Săcueni, Roșiori, Tămășeu, Biharia, Borș, Vaida, raionul Oradea, mai mult de 80 la sută din numărul locuitorilor se îndeletnicesc cu cultura sfeclei de zahăr. Ei au încheiat contracte cu fabrica de zahăr din Arad pe 2—3 ani.

Un nou sat colectivizat

Zilele trecute s-a terminat colectivizarea satului Rîu Bărbat din raionul Hațeg. Au fost de asemenea complet cooperativizate satele Sălciva, Abucea, Streiea din raionul Ilia. Numărul unităților agricole socialiste cooperatiste din regiune a ajuns în momentul de față la 468, cuprinzînd 22.170 de familii cu 26.776 hectare teren și 48.528 oi.

Cifre din gospodăriile colective din raionul Cluj

An de an, gospodăriile colective din raionul Cluj dobîndesc noi succese în lupta pentru sporirea producției agricole și zootehnice. Față de sectorul individual, recolta medie la ha obținută în 1957 în gospodăriile colective a fost mai mare cu 300—500 kg la grîu și cu 600—1.000 kg la porumb în majoritatea raioanelor. Fondul de bază în gospodăriile colective a crescut de la 154.744 lei, cît era în 1949, la 44.427.000 lei în 1957.

Datorită obținerii unor recolte bogate precum și dezvoltării fermelor zootehnice și ramurilor anexe colectiviștii au realizat la zi-muncă venituri mult mai mari ca în anii precedenți. Față de 1952, cînd s-a realizat 100 la sută venit la zi-muncă, în 1957 colectiviștii au realizat 191 la sută.

În scopul creării unor condiții bune pentru dezvoltarea gospodăriilor colective, s-au acordat importante credite de către stat. Față de anii trecuți Banca agricolă a acordat credite cu mult mai mari. Astfel pentru construcții, gospodăriile au primit 1.536.000 lei în 1952 și 3.894.000 lei în 1957; pentru cumpărări de animale 1.400.000 lei în 1952 și 3.902.000 lei în 1957; iar pentru producție s-au dat 174.000 lei în 1952, iar în 1957 896.000 lei.

Ing. POJAR IACOB
corespondent

Pe urmele unui angajament

Două feluri de lucru — două rezultate

Dacă încă n-ați știut, aflați acum: de vină că gospodăria colectivă din comuna Mînăstirea nu și-a respectat angajamentul la porumb nu-i nici Dumitru Preda, fostul președinte, nici colectiviștii ceilalți. De vină e sămînța de porumb hibrid. Pricepeți? Asta i-a făcut să nu îndeplinească planul. Vi se pare curios? Aveți dreptate. Numai că pe fostul președinte e cam greu să-l contrazici. Și nici nu-i prea recomandabil, mai cu seamă că zilnic îl poartă drumul pe la bufet.

Totuși, pentru lămurirea situației și pentru satisfacția unor colectiviști de inimă ca Tudor I. Costache, actualul președinte, Bolozan Marin și alții, se cuvine să luăm problema în discuție. Deci: cine poartă vina — fostul președinte și colectiviștii, sau sămînța hibridă? Dumitru Preda zicea că sămînța, care, chipurile, nu s-ar potrivi cu solul și cu clima de la ei. Sămînța însă n-are glas să-și strige nevinovăția. O s-o facem noi în locul ei.

Nu-i cazul să fugim de la un cap la altul al raionului Oltenița ca să găsim o unitate pentru comparație. Avem gospodăria de stat chiar aici, în Mînăstirea. Comparația se potrivește de minune. Și gostatul și gospodăria colectivă au avut porumb hibrid. Terenurile sînt identice la amîndouă. Ba se și învecinează. Care va să zică, nici de climă diferită nu e cazul să vorbim. Cu toate astea, la gostat s-au recoltat în medie mai mult de 7.000 kg. la hectar, iar la gospodăria colectivă numai 2.800. Care-i explicația?

E simplă. La gospodăria de stat s-a aplicat o agrotehnică cu totul diferențiată, în raport de sol. Pe deal, porumbul s-a însămînțat pe la sfîrșitul lui aprilie. În baltă — mai tîrziu. Pe deal, însămînțarea s-a făcut la 10—12 cm. Jos, din cauza excesului de umezeală — numai la 5—6. Sus, lucrările de întreținere au fost făcute pentru a menține umezeala solului. În baltă, dimpotrivă, s-au făcut lucrări pentru a se ușura evaporarea apei de prisos și a se evita băltirile. In plus, gospodăria de stat a încorporat în solul de pe deal o cantitate mare de gunoi.

Cum au lucrat colectiviștii? Otova. Și sus, și jos în baltă, au însămînțat la 6-7 cm. Prin urmare, a avut de suferit și lanul de pe deal și cel din baltă.

Cît despre lucrările de întreținere, nici n-ar fi cazul să vorbim. Nu numai că au fost identice, dar s-au mai și făcut de mîntuială. Cine să-i fi îndrumat pe oameni? Fostul președinte? El era tot timpul ocupat cu bufetul. Brigadierul? N-avea autoritate, că i-o subminase Preda. Ceilalți? Păi ei zoreau să iasă norma. Iar porumbul lîncezea și jos, în baltă, și pe deal, unde pămîntul sărăcit al colectivei aștepta gunoiul. Dar gunoiul nu putea să urce singur. Rămînea mereu la marginea comunei, unde-l aruncau colectiviștii.

Ei, și-acum ce spuneți: tot sămînța de porumb hibrid e vinovată?

NICOARA COSAȘU

Funeraliile naționale ale tovarășului Dr. PETRU GROZA

(Urmare din pag. 1)

Camerei Populare a R. D. Germane; N. Diamantopoulos, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Greciei la București; reprezentantul guvernului indian — Anand Sarup Dhawan, prim-secretar al Ambasadei Indiei la București; reprezentantul președintelui statului Israel, ambasadorul cu misiune specială dr. Arieh Harell, ministrul Israelului la București; reprezentantul președintelui Italiei — dr. Francesco Lo Faro, ministrul Italiei la București; delegația Republicii Populare Federative Iugoslavia în frunte cu Vladimir Simici, vicepreședinte al Scupșcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia; delegația Republicii Populare Mongole în frunte cu Delgîrjab, ministrul Comerțului; delegația Republicii Populare Polone în frunte cu Boleslaw Podedworny, locțiitor al președintelui Consiliului de Stat; reprezentantul special al președintelui Statelor Unite ale Americii — H. B. Wells, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Statelor Unite ale Americii la București; reprezentantul guvernului Sudanului — Mohamed Hamad El Nil, ambasadorul Sudanului la București; reprezentantul guvernului Suediei, ambasadorul cu misiune specială Rolf Sohlmann, ministrul Suediei la București; reprezentantul guvernului turc, delegatul extraordinar Celal Tevfik Karasapan, ambasadorul Turciei la București; delegația Republicii Populare Ungare în frunte cu Istvan Dobi, președintele Consiliului Prezidențial al Adunării de Stat a R. P. Ungare; delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice în frunte cu Frol Kozlov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., membru al Prezidiului C. C. al P.C.U.S.; delegatul Republicii Democrate Vietnam — Nguyen Van Kinh, ambasadorul R. D. Vietnam la București.

Membrii familiei defunctului iau loc în tribună.

De o parte și de alta a tribunei se află membri ai C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, deputați ai Marii Adunări Naționale, conducătorii organizațiilor de masă, oameni de știință și artă, generali și ofițeri superiori, delegații de oameni ai muncii din regiunile țării, printre care și cei de pe plaiurile hunedorene, locul natal al marelui dispărut, delegații de muncitori din marile întreprinderi ale Capitalei, capii Bisericii ortodoxe romîne și șefii cultelor.

Sînt prezenți atașați militari ai misiunilor diplomatice acreditate la București, alți membri ai corpului diplomatic, ziariști străini.

Ora 10. Batalionul format din ostași de infanterie, aviație și marină dă onorul.

Văzduhul este străbătut de sunete de sirene. În întreprinderi și instituții lucrul încetează.

Se oprește circulația vehiculelor și pietonilor.

Este clipa solemnă în care, adînc îndurerat, poporul romîn își ia rămas bun de la devotatul său fiu, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza. Zecile de mii de oameni ai muncii aflați în piața Republicii și pe străzile învecinate se descoperă, își pleacă frunțile.

Fanfare intonează Imnul de Stat al Republicii Populare Romîne.

Incepe mitingul de doliu închinat memoriei neuitatului tovarăș dr. Petru Groza.

Mitingul este deschis de tov. Florian Dănălache, prim-secretar al Comitetului Orășenesc București al P.M.R.

Ia cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

In numele delegației guvernamentale a U.R.S.S., vorbește Frol Kozlov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., membru în Prezidiul Comitetului Central al P.C.U.S.

In numele delegației R.P. Chineze ia cuvîntul Go Mo-jo, locțiitor al președintelui Comitetului Permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, locțiitor al președintelui Comitetului Național al Consiliului Politic Consultativ al Poporului Chinez, președintele Comitetului Popular pentru Apărarea Păcii din întreaga Chină și președintele Academiei Chineze de Științe.

In numele delegației R.P. Ungare și al delegațiilor tuturor celorlalte țări socialiste ia cuvîntul Istvan Dobi, președintele Consiliului Prezidențial al Adunării de Stat a R. P. Ungare.

Vorbește apoi scriitorul Nagy István, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Ia apoi cuvîntul tovarășul Romulus Zăroni, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Cortegiul funerar pe străzile Capitalei

Mitingul de doliu ia sfîrșit. Conducătorii partidului și guvernului ridică pe umeri sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului dr. Petru Groza și îl depun pe un afet de tun.

Cortegiul funebru se pune în mișcare. In față pășesc un grup de generali care poartă, pe perne purpurii, ordinele și medaliile romînești și străine cu care a fost distins defunctul.

In cortegiu pășește patriarhul Bisericii ortodoxe romîne, Justinian Marina, însoțit de conducătorii Bisericii și șefii cultelor.

Încet pornește afetul de tun pe care se află sicriul acoperit cu drapelul tricolor. El este urmat de soția, copiii și ceilalți membri ai familiei marelui dispărut, prietenii săi apropiați, de conducătorii partidului și guvernului, membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale, membrii delegațiilor și reprezentanții de peste hotare.

Intr-un grup numeros pășesc membrii Comitetului Central al P.M.R., miniștri, deputați ai Marii Adunări Naționale, conducătorii organizațiilor de masă, oameni de știință și artă.

Cu pași rari, trec ostașii batalionului de onoare purtînd în frunte drapelul patriei îndoliat și un mare detașament al gărzilor muncitorești.

Zeci de mii de cetățeni ai Capitalei cu drapelele tricolore și roșii cernite însoțesc pe doctorul Petru Groza pe ultimul său drum.

De-a lungul străzilor, în drum spre cimitirul Ghencea, cortegiul funebru a fost condus de zeci de mii de cetățeni ai Capitalei care au ținut să aducă eminentului om de stat un ultim omagiu.

La balcoanele și ferestrele caselor de pe traseul pe care a trecut cortegiul funebru, mii de oameni și-au luat rămas bun de la marele dispărut, purtînd portretul cernit al dr. Petru Groza.

In piața Teatrului Național o formație a gărzilor muncitorești prezintă onorul.

In dreptul Facultății de științe juridice și al Institutului medico-farmaceutic un mare număr de studenți au ținut să aducă ultimul lor omagiu marelui dispărut.

La piața Elefterie cortegiul funebru s-a oprit. Se oficiază o slujbă religioasă.

De-a lungul bulevardului Ardealului pînă în piața Suvorov sute de pionieri din Capitală cu steagurile detașamentelor pionierești îndoliate au adus un ultim salut celui care le-a fost un părinte drag.

Pe platoul din fața Academiei militare generale, în dreptul Monumentului „Eroilor Patriei" se află aliniat un batalion de ostași și ofițeri cu drapel și muzică. În momentul trecerii cortegiului funebru răsună comanda de onor și ultimul salut al militarilor Forțelor noastre Armate marelui om de stat dispărut.

In dreptul unităților militare prin fața cărora a trecut, procesiunea funebră a primit de asemenea onorul unor companii de militari cu drapelul îndoliat.

La cimitirul Ghencea

Ora 14. Convoiul funerar s-a oprit la cimitirul Ghencea.

La intrarea în cimitir o gardă militară de onoare cu drapelul cernit prezintă onorul.

Carul mortuar se oprește în fața criptei de marmură albă, deschisă. De o parte și de alta a sicriului fac de gardă ofițeri superiori ai forțelor noastre armate. Lîngă sicriu se află conducătorii partidului și guvernului, membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale, delegații și reprezentanții de peste hotare care participă la funeralii, atașații militari străini, membrii familiei defunctului.

Patriarhul Justinian asistat de înalți ierarhi oficiază serviciul religios de înhumare.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Chivu Stoica, rostește apoi ultimul cuvînt de rămas bun.

Răsună grave acordurile imnului funebru. Sicriul este coborît de pe afetul de tun și purtat pe umeri spre criptă de conducătorii partidului și guvernului nostru.

Solemn răsună acordurile Imnului de Stat al Republicii Populare Romîne. In semn de omagiu adus memoriei marelui dispărut se trag 24 de salve de artilerie. Sicriul este coborît în criptă. Peste cripta străjuită de Stema Republicii Populare Romîne se lasă lespedea de marmură, în care este săpată inscripția: „Dr. Petru Groza 1884—1958".

Tăcere adîncă. Cei prezenți aduc un ultim omagiu memoriei eminentului om de stat romîn, credincios fiu al poporului său, neuitatul tovarăș dr. Petru Groza.

Durerea pentru pierderea unuia din constructorii de frunte ai Romîniei socialiste călește voința și hotărîrea poporului nostru care, strîns unit în jurul partidului și guvernului, va dobîndi noi succese pentru dezvoltarea economiei și culturii patriei noastre, pentru întărirea puterii populare, pentru apărarea păcii în lume.

(Agerpres)

Ultimul omagiu al oamenilor muncii din țara noastră adus tovarășului dr. Petru Groza

LA DEVA

Orașul Deva — centrul administrativ al regiunii Hunedoara în care s-a născut, a trăit și a luptat mulți ani ai vieții sale tovarășul dr. Petru Groza — e îmbrăcat în haine cernite.

Prin fața portretului îndoliat al președintelui așezat în sala de festivități a Sfatului popular regional Hunedoara au continuat să treacă șiruri neîntrerupte de oameni ai muncii din orașul Deva și împrejurimi. Rînd pe rînd, ei își așterneau, ca un ultim omagiu, semnăturile în registrul deschis. Apoi, se alăturau mulțimii strînsă în piața din fața Sfatului popular, pentru a participa la adunarea de doliu. Curînd, piața se transformă într-o masă compactă de oameni. Sînt prezenți aici muncitori, țărani, gospodine, activiști de partid și de stat. Sînt toți acei care l-au cunoscut, l-au iubit și apreciat pe acela care a fost președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza.

Este ora 10. Sirenele întreprinderilor din localitate și împrejurimi, cele ale locomotivelor sună prelung. In piață a încetat orice mișcare. Cu capetele plecate, cu ochii înlăcrimați, cei prezenți aduc un ultim salut omului care ani de-a rîndul a pus umărul alături de ei la ridicarea regiunii din mizeria pe care o lăsase regimul burghezo-moșieresc.

In acordurile Imnului de Stat al Republicii Populare Romîne, tov. Ion Hențiu, președintele Sfatului popular orășenesc Deva, deschide adunarea de doliu. Ia apoi cuvîntul tov. Ion Cozma, membru al C.C. al P.M.R., Ministrul Agriculturii și Silviculturii, care în cuvinte emoționante evocă personalitatea dr-ului Petru Groza, a cărui viață și activitate a fost închinată în întregime nobilelor idealuri ale clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare și intelectualității progresiste.

„Vestea încetării din viață a tovarășului dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, a zguduit profund inimile oamenilor muncii din patria noastră. Dr. Petru Groza era iubit și prețuit de masele largi populare pentru activitatea sa îndelungată în slujba țării și a poporului. El și-a închinat viața luptei pentru înflorirea și propășirea patriei.

Dr. Petru Groza s-a născut pe aceste meleaguri, de ele este legată și o mare parte a activității sale politice.

Apropiat de oamenii simpli, cunoscînd necazurile și suferințele acestora, împărtășind năzuințele lor de dragoste și libertate, dr. Petru Groza s-a alăturat încă de acum 25 de ani luptei conduse de Partidul Comunist pentru libertatea și independența țării, pentru făurirea unei noi orînduiri.

Vorbitorul a amintit apoi perioadele principale din activitatea politică a dr. Petru Groza, munca lui pentru înfăptuirea politicii partidului, de transformări democratice revoluționare, de refacere și dezvoltare a economiei țării, de construire a socialismului.

Mulți dintre dv. — a spus în continuare I. Cozma — l-ați cunoscut personal pe tovarășul dr. Petru Groza. El va rămîne pentru totdeauna în amintirea noastră figura luminoasă a omului politic talentat, energic, optimist, intelectual de vastă cultură care a înțeles să-și pună în întregime capacitatea sa creatoare în slujba poporului, fiind profund încrezător în forța creatoare a maselor.

Dînd o înaltă prețuire activității sale în slujba patriei și a poporului, Prezidiul Marii Adunări Naționale, C.C. al P.M.R., Consiliul de Miniștri al R. P. Romîne, întregul popor cinstesc memoria dr. Petru Groza și își exprimă profunda lor durere pentru pierderea suferită".

In încheierea adunării de doliu, tov. Ion Gorea, secretarul comitetului executiv al Sfatului popular regional, în numele cetățenilor din orașul Deva, a dat citire telegramei de condoleanțe adresată C.C. al P.M.R., Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., și Consiliului de Miniștri al R.P.R.

IN COMUNA COȘTEI

TIMIȘOARA 10 (Agerpres). — La aceeași oră în care în întreaga țară s-a întrerupt lucrul, în comuna Coștei, îndoliată, unde dr. Petru Groza a trăit aproape 15 ani, sătenii s-au adunat într-un miting de doliu. Dacă sala căminului cultural ar fi fost de zece ori mai mare și tot ar fi devenit neîncăpătoare pentru mulțimea de oameni. Mitingul a fost deschis de Iana Marin, președintele sfatului popular comunal. Milan Iovanovici, vicepreședinte al sfatului popular regional, a vorbit despre viața nobilă a ilustrului dispărut. S-a păstrat apoi un moment de reculegere. Au evocat apoi figura și meritele dr. Petru Groza, în cuvinte calde, numeroși vorbitori printre care țăranul muncitor Ion Orlovan, Drăghici Sava, vicepreședinte al sfatului popular comunal, învățătorul Petre Laza, bătrînul Valeriu Munteanu. In telegrama adresată Prezidiului Marii Adunări Naționale, C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri țăranii muncitori din Coștei scriu că vor păstra pentru totdeauna în inima lor memoria marelui om politic și de stat dr. Petru Groza, angajîndu-se ca să lupte pentru înfăptuirea politicii partidului și pentru propășirea țării.

Fiecare ramură e rentabilă

Răsfoiesc o dare de seamă. Socotite una peste alta, mai mult de jumătate din cele aproape 12 pagini dactilografiate cuprind numai cifre. Puse gospodărește în așa fel ca oamenii să priceapă ce au făcut și ce mai au de făcut, cifrele acestea vorbesc foarte pe scurt despre activitatea colectiviștilor din Satul Dobreni, raionul Vidra, în cursul acestui an.

● 7,05 zile-muncă la ha de grîu ● La cultura verzei: 127,50 lei valoarea unei zile-muncă ● 3580 litri de lapte în medie de la o vacă

Vizitasem mai înainte gospodăria colectivă din Vidra — comună centru de raion. Rezultatele obținute în această gospodărie sînt mult inferioare celor obținute de colectiviștii din Dobreni. Explicația acestei stări de lucruri a fost sintetizată cel mai bine de tov. Jan Cristescu, președintele gospodăriei fruntașe: pe colectiviștii noștri, care avînd diferite sarcini administrative nu participă la muncă, îi numeri pe degete. La Vidra, îi numeri pe degete pe cei care vin regulat la muncă.

Gospodăria colectivă din Dobreni nu e mare. Înființată în 1950 cu 26 de familii, numără acum 51 de familii cu 101 brațe de muncă. Dar cum muncesc acești oameni! In medie pe anul 1957 fiecare colectivist a făcut 161 zile-muncă, cifră care depășește cu 41 zile-muncă pe cea realizată în 1956 și cu 58 pe cea din 1955. Faptul că suprafața arabilă a gospodăriei — 131 ha. — a fost aproape aceeași în toți anii din urmă subliniază justa orientare a colectiviștilor spre exploatarea intensivă a pămîntului.

Cel mai mare consum de zile-muncă a fost făcut în sectoarele legumicol, cerealier (grîu, porumb, orz, ovăz) și zootehnic, acestea fiind principalele sectoare de producție ale gospodăriei.

Grija colectiviștilor pentru un consum rațional de zile-muncă a dus la respectarea cu strictețe a numărului de zile-muncă planificat. La unele culturi, cum este, de pildă, grîul, s-au consumat chiar mai puțin de jumătate din numărul de zile-muncă planificate. Astfel, pentru însămînțarea, întreținerea și recoltarea grîului s-au consumat 423 zile-muncă, revenind 7,05 zile-muncă la hectar, față de aproape 15 zile cît planificaseră colectiviștii, cu toate că s-a obținut o producție cu 150 kg. grîu la ha. mai mare. Este adevărat că un sprijin substanțial pentru obținerea acestui rezultat l-a dat S.M.T.-ul Călugăreni, care a executat în întregime arătura, însămînțatul și treieratul grîului.

Consumul de zile-muncă la porumb situează gospodăria colectivă, din acest punct de vedere, printre cele mai bune din regiunea București. Pentru 40 ha. însămînțate cu porumb au fost prevăzute 1.398 zile-muncă. S-au consumat 1.498, ceea ce înseamnă o depășire la ha. de 2,73 zile-muncă. S-a prevăzut a fi obținută o producție de 3.000 kg. porumb știuleți la ha. S-au recoltat 4.100 kg.

Din simpla comparare a acestor cifre ne dăm seama că depășirea plafonului de zile-muncă este pe deplin justificată de sporul însemnat de recoltă obținut la unitatea de suprafață.

Pentru a ilustra grija ce se acordă la această gospodărie folosirii cît mai productive a forței de muncă, vom mai da un singur exemplu. Dacă în anul 1956 — fără să mai vorbim de ceilalți ani — zilele-muncă consumate de personalul administrativ au reprezentat aproape 11 la sută din zilele-muncă total consumate, în anul 1957 doar 8 la sută zile-muncă au fost consumate de către personalul de conducere și paznici. Aceasta s-a obținut prin desființarea unor posturi de paznici, printr-o mai bună organizare a muncii productive a responsabililor de ferme, a brigadierilor și șefilor de echipe.

Colectiviștii din Dobreni acordă o însemnată atenție obținerii unor venituri bănești tot mai sporite de la an la an. In cursul anului 1957, gospodăria a obținut un venit bănesc în valoare de 371.698 lei. In cea mai mare parte — 87,56 la sută — acest venit provine din producția-marfă.

Așezată în apropierea Bucureștiului, gospodăria dezvoltă, cum e și firesc, o ramură aducătoare de însemnate venituri: ramura legumicolă. 7,75 ha. din suprafața arabilă sînt ocupate de legume și zarzavaturi. 23,48 la sută din venitul bănesc total se obține din acest sector.

Cultura care a adus cel mai mare venit a fost varza. Pentru fiecare zi-muncă au revenit 127,50 lei. Roșiile și ardeii au adus un venit bănesc prea mic, fapt ce impune luarea măsurilor agrotehnice și de organizare care să permită gospodăriei obținerea unor venituri sporite.

Sectorul creșterii animalelor s-a dovedit și la gospodăria din Dobreni ca foarte rentabil. Venitul bănesc obținut din acest sector reprezintă 47,71 la sută. Ferma de vaci și îngrășătoria de porci au adus veniturile cele mai mari. In medie, fiecare vacă a dat 3580 litri de lapte anual. De aceea, este pe deplin întemeiată hotărîrea colectiviștilor de a spori numărul vacilor de lapte în anul 1958 de la 12 la 20 și de a îngrășa 50 porci față de 35 îngrășați în 1957.

Prin sporirea numărului animalelor de producție se va asigura o și mai rațională folosire a forței de muncă îndeosebi în perioadele cînd munca în cîmp încetează.

Valoarea producției-marfă grîu și porumb reprezintă aproape 7 la sută din venitul bănesc total obținut.

Gospodăria colectivă din Dobreni și-a creat și o ramură anexă care în anul 1957 a adus peste 64.000 lei venit bănesc. Este vorba de o mică întreprindere unde se confecționează tuburi pentru fîntîni sau pentru irigarea luncii Sabarului.

Înființarea acestei ramuri arată preocuparea de care colectiviștii dau dovadă pentru dezvoltarea gospodăriei lor și constituie un bun exemplu pentru alte numeroase gospodării.

★

Venitul bănesc a constituit principala sursă de creștere a fondului de bază. De la an la an, fondul obștesc a crescut tot mai mult, fapt care a dat putința gospodăriei să investească mari fonduri pentru dezvoltarea averii colective.

Astfel față de anul 1952, cînd valoarea fondului de bază era de 128.000 lei, gospodăria a încheiat anul 1957 cu un fond obștesc de 351.000 lei, revenind la o sută de ha. teren agricol peste 258.000 lei față de 114.357 cît era în 1952. Fondul de bază este format în cea mai mare parte — peste 200.000 lei — din acumulările în construcții cu caracter agrozootehnic, adică în acele construcții care servesc nemijlocit la dezvoltarea producției.

Foloasele acestei chibzuințe se reflectă cel mai bine în valoarea produselor cuvenite colectiviștilor. Dacă în anul 1951 valoarea produselor repartizate de gospodărie la o zi-muncă nu a depășit 13 lei, în anul 1957 s-au repartizat pentru o zi-muncă produse și bani în valoare de 35,92 lei.

Acestea și multe alte fapte oglindesc strădania permanentă a colectiviștilor din Dobreni pentru a face din gospodăria lor o unitate puternică, agitator colectiv pe tărîmul lărgirii sectorului socialist al agriculturii noastre.

TEOHARI OPREA

FOTOCRONICA

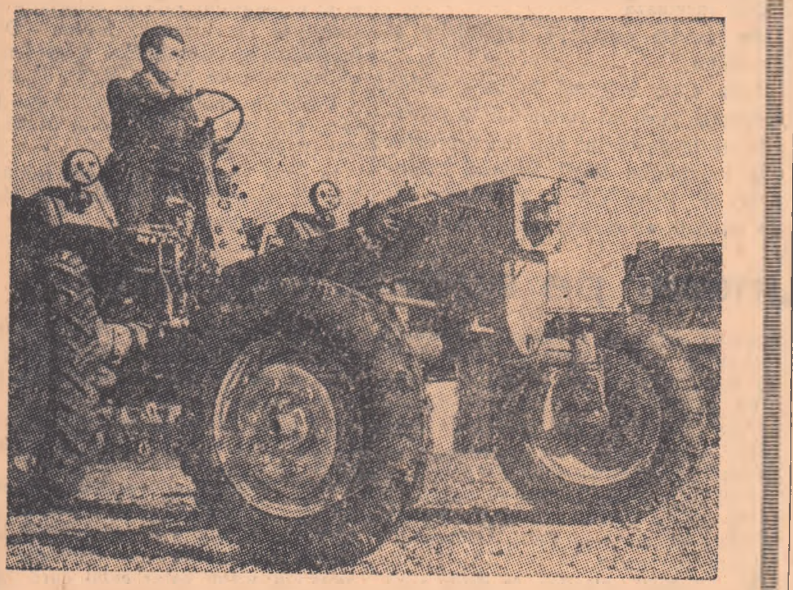
Cel mai rapid om din lume

Pilotul din fotografie este locotenent-colonelul N. Korovuşkin, erou al Uniunii Sovietice. El a efectuat un zbor pe un nou tip de avion de vînătoare cu care a atins o viteză de peste 2.000 km la oră.

„Cu toată altitudinea mare — a declarat el după aterizare — punctele de reper cele mai importante, suprafeţele şi liniile defilau pe dedesubt cu o viteză extraordinară".

Un nou tip de tractor în R. D. Germană

Tractorul „Maulwurf", care de ani de zile se bucură de bune aprecieri atît în ţară cît şi în străinătate, are un urmaş: noul „Maulwurf", tip RS 09, este înzestrat cu motor Diesel, întrecînd în multe privinţe pe predecesorul lui. După o muncă de proiectare şi de experimentare care a durat cîţiva ani, uzina de tractoare — întreprindere a poporului din Schonebeck — a început producţia în serie a noului tractor. Primele maşini au şi fost livrate.

Tractorul „Maulwurf" este înzestrat cu un motor Diesel cu doi cilindri, de 18 CP, cu răcire cu aer. Maşina are 6 viteze de înaintare şi 8 viteze pentru mersul înapoi, diferenţial cu dispozitiv de oprire şi doi arbori cu came, care pot fi folosiţi independent unul de altul, în mers şi în repaus, rotindu-se spre stînga şi spre dreapta, după cerinţele motorului sau drumului. Mobilitatea în raport cu solul, poziţia roţilor, precum şi distanţa dintre ele se pot modifica. In afară de aceasta, noul „Maulwurf" este un vehicul care poate merge în sensuri opuse: prin mutarea locului de conducere şi a manetelor de deservire, acest tractor poate fi utilizat pentru mersul permanent înapoi.

Negru pe alb

Din cauza unor puternice rivalităţi naţionale, participanţii la întrunirea miniştrilor de externe ai ţărilor „Micii Europe" de la Paris nu au putut ajunge la un acord în problemele discutate.

Este clar de ce adică
Nu sînt dînşii solidari:
Europa lor e mică,
Divergenţele sînt mari...

J. F. Dulles, promotorul politicii „războiului rece" îşi pierde de la o vreme tot mai mult încrederea printre aliaţii săi.

Punînd necontenit la cale
„Războiul rece", e firesc
Că azi relaţiile sale
Cu aliaţii... se răcesc.

A 12-a ANIVERSARE a proclamării R. P. Albania

La 11 ianuarie 1946, reprezentanţii poporului albanez, convocaţi în Adunarea Constituantă a Albaniei, au proclamat Albania republică populară. Acest important eveniment este sărbătorit astăzi de poporul albanez frate, care în cei 12 ani scurşi de-atunci au obţinut importante succese în dezvoltarea economică, socială şi culturală a ţării sale.

In anii dinaintea celui de-al doilea război mondial, Albania era socotită cea mai înapoiată ţară din Europa. In ţară nu existau întreprinderi industriale mari şi moderne, nici căi ferate, nici şcoli superioare; din fiecare 100 de oameni, 80 erau analfabeţi.

Odată cu luarea puterii de către popor, înfăţişarea Albaniei s-a schimbat radical. Fabrici mari, de ciment la Vlora, de zahăr la Korcea, un combinat pentru prelucrarea lemnului şi unul textil, care produce în prezent o cantitate de ţesături de 48 de ori mai mare decît s-a produs în Albania în 1938, hidrocentrala „Lenin" şi altele. Noi obiective industriale se află de asemenea în construcţie.

Creşterea producţiei industriale este năvalnică. In 1955, de pildă, în R. P. Albania s-a extras pe cap de locuitor mai mult cărbune, ţiţei, minereu de cupru şi de crom decît s-a extras în anul 1954 în Turcia şi Grecia.

Agricultura albaneză a făcut şi ea paşi serioşi înainte. In 1956, producţia agricolă a sporit cu 53 la sută, iar suprafeţele cultivate cu grîu au crescut cu 75 la sută faţă de anul 1948. Aceste realizări însemnate au fost obţinute datorită măsurilor înţelepte luate de Partidul Muncii şi ajutorului generos acordat poporului albanez de Uniunea Sovietică.

Mii de gospodării ţărăneşti din ţară au intrat în cooperativele agricole de producţie. In prezent, în R. P. Albania există peste 1.700 gospodării colective, care reunesc aproape 50 la sută din gospodăriile ţărăneşti şi 57 la sută din totalul suprafeţelor arabile.

Statul acordă un sprijin permanent cooperativelor agricole. Ogoarele acestora sînt deservite de 21 de staţiuni de maşini şi tractoare. Numai în anul acesta, statul a alocat 430 milioane de leki în vederea dezvoltării cooperativelor agricole.

Pe plan cultural este demn de semnalat faptul că în rîndul persoanelor pînă la 40 de ani analfabetismul a fost lichidat.

Odată cu dezvoltarea ţării s-a întărit poziţia internaţională a Albaniei. Prin politica externă de pace pe care o duce, R. P. Albania şi-a cîştigat locul cuvenit în rîndul statelor membre ale O.N.U.

Intre poporul romîn şi cel albanez, prietenia tradiţională s-a întărit şi mai mult în urma eliberării ţărilor noastre şi continuă să se dezvolte neîncetat.

La cea de-a 12-a aniversare a proclamării Republicii, poporul romîn adresează poporului albanez un fierbinte salut şi urarea de a dobîndi noi şi tot mai mari succese în făurirea unei vieţi fericite, în înflorirea necontenită a Albaniei populare.

U.R.S.S. îşi propune în acest an să întreacă S.U.A. în producţia de lapte

La Moscova, la Comitetul de stat pentru relaţii culturale cu ţările străine, a avut loc o conferinţă de presă pentru corespondenţi străini şi sovietici la care a luat cuvîntul Vladimir Maţkevici, ministrul Agriculturii al U.R.S.S. IN CE PRIVEŞTE PRODUCŢIA DE LAPTE, a spus el, UNIUNEA SOVIETICĂ IŞI PROPUNE INCĂ IN ACEST AN SA INTREACA STATELE UNITE ALE AMERICII.

Din 1953 şi pînă în 1956 producţia de lapte în U.R.S.S. a crescut cu 35 la sută, în timp ce în S.U.A. ea a crescut în aceeaşi perioadă de timp numai cu 4,2 la sută. In comparaţie cu 1956, anul trecut producţia de lapte a fost cu 11 la sută mai mare (în S.U.A. — numai cu 1 la sută).

VLADIMIR MAŢKEVICI A ANUNŢAT CA DE PE ACUM U.R.S.S. INTRECE S.U.A. IN CE PRIVEŞTE ATIT PRODUCŢIA ABSOLUTA CIT ŞI PRODUCŢIA PE CAP DE LOCUITOR A UNOR PRODUSE CA LINA, CARTOFI, SFECLA DE ZAHAR. S.U.A. au o producţie mult mai mare pe cap de locuitor a fructelor şi bumbacului, dar, a subliniat Maţkevici, în Uniunea Sovietică se iau măsuri pentru sporirea considerabilă a recoltei acestor produse preţioase.

Maţkevici a arătat că în prezent în Uniunea Sovietică se elaborează planul dezvoltării agriculturii pe următorii şapte ani. In ţară au fost stabilite 39 zone climaterice naturale.

Vladimir Maţkevici a răspuns la întrebările corespondenţilor străini şi sovietici. El a vorbit despre măsurile speciale de luptă împotriva secetei şi altor condiţii naturale neprielnice din Uniunea Sovietică.

EVENIMENTELE EXTERNE

O nouă reducere a forţelor armate ale U. R. S. S.

Călăuzit de politica leninistă de pace şi prietenie între popoare şi de dorinţa sinceră de a destinde încordarea internaţională, guvernul Uniunii Sovietice a hotărît, în conformitate cu hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 21 decembrie 1957, să efectueze o nouă reducere a forţelor armate ale U.R.S.S. cu 300.000 de oameni, în afară de reducerea lor cu 1.840.000 de oameni efectuată în anii 1955—1956.

In urma noii reduceri a forţelor armate ale U.R.S.S., vor fi retrase din R. D. Germană pe teritoriul U.R.S.S. şi vor fi desfiinţate unităţi şi formaţii militare cu un efectiv total de peste 41.000 de oameni, iar din R. P. Ungară — unităţi şi formaţii militare cu un efectiv total de peste 17.000 de oameni.

Fondurile eliberate în urma noii reduceri a forţelor armate şi a cheltuielilor militare vor fi folosite de guvernul sovietic pentru construcţia paşnică şi pentru îmbunătăţirea continuă a condiţiilor materiale şi culturale de trai ale poporului sovietic.

Aşa cum se arată în comunicatul agenţiei TASS, guvernul sovietic consideră această acţiune, întreprinsă în mod unilateral înainte de realizarea unui acord general de dezarmare, drept o nouă contribuţie importantă la slăbirea încordării şi crearea unei atmosfere de încredere în relaţiile dintre state.

Vestea noii reduceri a forţelor armate ale U.R.S.S. a stîrnit un larg ecou internaţional. Astfel, ziarul cehoslovac „Prace" scrie că această iniţiativă a guvernului sovietic este o nouă mărturie a năzuinţei sale spre destinderea încordării internaţionale. Intr-un comentariu al postului de radio Praga se arată că nimeni nu se poate îndoi acum cine doreşte în realitate pacea. „Dacă în cercurile guvernamentale din occident, spune comentariul, există măcar o cît de mică năzuinţă sinceră spre reducerea înarmărilor şi preîntîmpinarea unui război atunci ele trebuie să facă imediat aceiaşi paşi pe care i-a făcut şi Uniunea Sovietică".

Ziarele franceze publică la loc de frunte şi sub titluri mari comunicatul agenţiei TASS. Deşi caută să minimalizeze importanţa acestei noi iniţiative paşnice întreprinse în mod unilateral de Uniunea Sovietică, presa burgheză din Franţa este nevoită şi ea să recunoască, direct sau indirect, că această măsură contribuie la slăbirea încordării internaţionale. Ziarul „Combat" apreciază hotărîrea guvernului sovietic ca „o parte integrantă a noii „ofensive paşnice" începute de U.R.S.S. la recenta sesiune a Sovietului Suprem".

Posturile de radio din R. D. Germană califică hotărîrea guvernului sovietic ca un nou pas pe calea spre pace şi încredere între popoare, iar ziarele „Berliner Morgenpost" şi „Telegraph" din Germania occidentală atrag atenţia asupra faptului că prin comunicatul sovietic puterile occidentale sînt chemate să urmeze exemplul Uniunii Sovietice.

Ideea tratativelor dintre Est şi Vest cîştigă tot mai mult teren în Occident

Declaraţia primului ministru englez Macmillan în care acesta s-a pronunţat în favoarea încheierii unui pact de neagresiune între Est şi Vest a fost primită cu deosebit interes de către cercurile politice şi diplomatice din capitalele occidentale. La Paris, propunerea primului ministru englez este examinată cu mult interes, cercurile din apropierea Ministerului de Externe francez considerînd că ea ar putea contribui la stabilirea unor contacte cu U.R.S.S. în vederea slăbirii încordării dintre Est şi Vest.

Cu excepţia ziarelor de extremă dreaptă, presa franceză a adoptat o poziţie favorabilă acestei propuneri. „Paris-Journal", de pildă, scrie printre altele: **„Războiul rece trebuie să înceteze şi dezarmarea trebuie începută prin reglementarea sistematică şi progresivă a problemelor politice divergente".** Ziarul „Liberation" califică propunerea lui Macmillan drept o „**iniţiativă de destindere**" şi subliniază că „planul Rapacki, propunerea lui Macmillan şi ofensiva din S.U.A. împotriva lui Dulles şi a clanului ultrareacţionarilor războiului rece sînt elemente de natură să favorizeze sub diferite forme şi la un nivel diferit destinderea internaţională".

In Canada, ideea încheierii unui pact de neagresiune între Est şi Vest este considerată ca extrem de interesantă, deoarece **„ea oferă noi posibilităţi pentru tratative"**.

La Washington însă cercurile oficiale au păstrat o tăcere deplină, iar comentariile presei americane sînt destul de reci. Se pare că tocmai acesta a fost motivul principal care a determinat precizarea din partea purtătorului de cuvînt al Ministerului de Externe britanic că pactul de neagresiune propus de Macmillan va trebui să urmeze unui acord asupra unei probleme internaţionale importante ca, de pildă, reunificarea Germaniei, acord conceput bineînţeles în favoarea puterilor occidentale. In plus, purtătorul de cuvînt preciza că propunerea lui Macmillan nu e propriu-zis o propunere, ci o „sugestie".

Această atitudine de ezitare întăreşte părerea exprimată de ziarul conservator „Daily Telegraph" care spune: **„Dacă Macmillan ar fi avut cu adevărat vreo iniţiativă serioasă, el ar fi trebuit să o anunţe mai întîi în parlament şi apoi în răspunsul său la mesajul premierului Bulganin".**

Un lucru este însă sigur. Acţiunea lui Macmillan a fost determinată de faptul că raportul de forţe în arena internaţională s-a modificat în favoarea statelor socialiste şi în aceste condiţii nu se poate trece cu uşurinţă peste propunerile sovietice. Oricît de multă ezitare cuprinde acţiunea întreprinsă de Macmillan, ea dovedeşte clar că necesitatea tratativelor între Est şi Vest se impune din ce în ce mai mult. Popoarele cer tratative rodnice, indiferent dacă acest fapt este sau nu pe placul cercurilor imperialiste agresive.

De vorbă cu reprezentanţi din AFRICA NEAGRĂ

Am însoţit nu de mult timp, în diferite regiuni ale ţării, în calitate de interpret, o delegaţie sindicală din Africa neagră, compusă din Birama Traore, secretarul Sindicatului micilor producători agricoli din Sudanul Francez, şi Akono Sylvestre, consilier municipal la Yacunde, capitala Camerunului şi membru al Federaţiei muncitorilor agricoli din această ţară, — oaspeţi care au vizitat Romînia timp de două săptămîni la invitaţia Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură.

Mi-am notat zi de zi în carnetul meu multe din impresiile oaspeţilor, în urma celor văzute în ţara noastră. Am notat aci şi numeroase date asupra condiţiilor de muncă şi de viaţă ale muncitorilor agricoli şi ale ţăranilor muncitori din Sudanul Francez şi din Camerun.

După mai multe săptămîni, recitesc însemnările. Iată ce mi-a spus între altele Birama Traore despre situaţia economico-socială a ţării lui: „Acţiunile revendicative şi manifestaţiile muncitorilor agricoli şi ale ţăranilor coloni din Africa Franceză se întind de la o plantaţie la alta. Ciocnirile cu forţele poliţieneşti, apărătoare ale intereselor marilor proprietari, dau naştere adeseori la episoade tragice. In urma îndelungatei exploatări coloniale ţările noastre au în general o economie agrară neechilibrată. Industria este ca şi inexistentă. Ţările noastre nu sînt decît furnizoare de materii prime, la preţuri foarte scăzute, ale marilor monopoluri din metropolă. De aceea, luptele muncitorilor de pe plantaţii ocupă un loc de primă importanţă în cadrul luptei de eliberare a popoarelor noastre. Imbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi de lucru ale oamenilor muncii este strîns legată de cîştigarea independenţei naţionale a ţărilor noastre, din punct de vedere politic şi economic. O anumită publicitate bine regizată de către colonialişti urmăreşte să dea impresia unei bunestări a populaţiei din ţările dependente şi coloniale. Totul nu este însă decît o abilă minciună a trustmenilor.

— Plantaţiile, a adăugat şi Akono Sylvestre — pot crea prosperitatea oamenilor muncii, dacă ţara noastră ar fi liberă şi independentă şi dacă poporul camerunez ar dispune de bogăţiile sale. Capitalul străin orientează însă producţia agricolă a ţărilor noastre în funcţie de propriile lui interese. Camerunul trăieşte datorită bogăţiilor sale agricole şi forestiere. Cacao, cafea, bumbac, banane, orez, porumb, lemn de abanos, cauciuc, palmieri, aur şi bauxită, iată atîtea bogăţii care nu aparţin de fapt poporului nostru, ci colonialiştilor. Ţara noastră are 3 milioane de locuitori. Cu resursele pe care le posedă, ea ar putea hrăni însă alte 30 de milioane...

— Cele spuse de prietenul meu sînt perfect valabile şi pentru ţara mea, a subliniat Traore, din Sudanul Francez. Ţăranii din Sudanul Francez cultivă pe mari întinderi bumbac. Ei se luptă cu seceta şi cu nisipul fierbinte adus de vînturile Saharei de Sud. Ei cresc numeroase vite, culeg nucile de palmier şi totuşi trăiesc într-o mizerie cruntă. La noi se produc imense cantităţi de cereale care merg la export, rămînînd numai o mică parte pentru populaţia autohtonă. Produsele agricole destinate exportului se vînd însă la preţuri foarte scăzute. Cultura tutunului aduce unele venituri populaţiei, dar mai ales statului francez. Cafeaua, cea mai mare bogăţie a ţării în Camerun, ca şi în Sudan, ia drumul hambarelor marilor trusturi comerciale. Varietatea de cafea „arabica", cultivată în ţările noastre, poate rivaliza cu succes cu cele mai bune varietăţi de cafea din ţările Americii Centrale. Şi totuşi, în ţările noastre domneşte mizeria. Drumurile impracticabile în timpul sezonului ploios îngreunează enorm schimbul de produse agricole dintre satele şi oraşele noastre. Şi atunci, foametea şi bolile îşi fac apariţia.

Am cerut oaspeţilor să-mi spună ceva despre condiţiile social-culturale ale acestor ţări.

— Prejudecăţi există încă şi în număr mare în ţările noastre. Un lucru este sigur, mi-a mărturisit Birama Traore: dorinţa popoarelor noastre de a cunoaşte şi de a înţelege lumea de azi şi aspiraţiile ei, de a aprecia valorile umane şi rînduielile sociale actuale este o vie realitate. Africa neagră se trezeşte la viaţă şi la civilizaţie şi nimeni nu o poate opri din drumul său.

— Populaţia Africii negre, a adăugat Akono Sylvestre cu mîndrie, a rupt cătuşele izolării şi aspiră să păşească în curînd în rîndul naţiunilor libere şi independente.

— Recentele alegeri municipale din Camerun au dovedit din plin aceasta. Dovada forţelor popoarelor noastre sînt reformele administrative pe care au fost obligaţi să le înfăptuiască totuşi colonialiştii.

Birama Traore purta un burnus tradiţional, de culoarea cerului african. Frumuseţea discretă a costumului m-a ispitit să încerc a afla cîte ceva despre folclorul bogat al acestor popoare.

— De obicei, mi-a spus Birama Traore, acest costum nu se poartă decît la sărbătorile noastre rituale sau naţionale. Costumul unui dansator este însă mult mai simplu. Vopsiţi pe faţă în alb şi roşu, cu capul ornamentat de pene sau coarne, strînşi într-o centură de piele, bărbaţii dansează vestitul Kanbangamu, aproape pe loc, cu mişcări feline. Ritmul cunoaşte însă diferite intensităţi, devine violent, sălbatec. Mesele noastre, sînt întotdeauna zgomotoase şi sînt prezidate de către „vrăjitori". Femeile sînt însă mult mai active la dans. Ele poartă o fustă de rafie, care produce un foşnet uşor, asociat ritmului instrumentelor primitive, care repetă la infinit aceeaşi melodie. In afară de aceste accesorii, dansatorii, fie în Camerun sau Sudan, sînt în mod practic goi. Femeile îşi împodobesc talia cu o centură de perle şi numeroase brăţări de metal. Dansatorii ţin în mînă o suliţă sau o săpăligă pe care o rotesc ameninţător spre spectatori. Dansul mortuar, înrudit cu Kanbangamu, este dedicat unei persoane dispărute. Acest dans se desfăşoară în timpul inhumării. Rudele celui decedat se ung cu o substanţă albă din creştet pînă-n tălpi, care simbolizează doliul. Dansurile Mikishi, Matambou, dansul iniţierii, dansul cuţitelor se disting în general prin varietatea costumelor şi a măştilor. Ritmul este însă acelaşi.

— In ciuda ataşamentului puternic al acestor popoare faţă de vechile tradiţii — mi-a precizat Birama Traore — pretutindeni dorinţa tineretului de a se instrui se face puternic simţită. Analfabetismul îşi păstrează la noi proporţia de 80 la sută, însă pentru moment. Şcolile sînt rare în ţările noastre. In primul rînd, ele sînt destinate copiilor europenilor.

...La capătul celor 15 zile de drumuri străbătute împreună, noii noştri prieteni regretau sincer că părăseau o ţară prietenă, unde au găsit un sprijin frăţesc, dezinteresat şi înţelegere faţă de problemele actuale care frămîntă popoarele Africii negre.

G. CUIBUS

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".